«Ἡ καλυτέρα ὁδὸς διὰ τῆς ὁποίας ἠμπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ κανεὶς τὴν λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην, δὲν εἶνε ἡ ὁδὸς τῆς κολακείας τῶν παθῶν ἢ τῶν πλανῶν τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἡ ὁδὸς τῆς διηνεκοῦς αὐτοῦ διαπαιδαγωγήσεως διὰ τῆς ἀληθείας τὴν ὁποίαν πρέπει πάντοτε νὰ λέγῃ, ὁσονδήποτε πικρὰ καὶ ἂν εἶνε».

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

«Χαιρετίζομεν ἐν αὐτῷ τὸν διπλωμάτην τῶν ἁγνοτέρων μέσων, τὸν εἰρηνοποιόν, τὸν ἀνακαινιστήν, τὸν ἀπαράμιλλον πολιτικὸν ἄνδρα, ὁ ὁποῖος εἶδε κοντὰ καὶ μακρυά, ὁ ὁποῖος εἶδε κατὰ πλάτος καὶ ὕψος, ὁ ὁποῖος συνέλαβε, παρεσκεύασεν, ἠθέλησεν, ἐπέρανε καὶ ἐπραγματοποίησεν ὁλόκληρον τὸ κολοσσιαῖον ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε μὲ θάρρος καὶ πολιτικὴν ὁραιότητα μεγαλοφυοῦς βαθύτητος. Ὁ Βενιζέλος εἶνε ἓν ἐθνικὸν παράδειγμα».

HENRI LAVEDAN Γάλλος Ἀκαδημαϊκός

· ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 42, ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ | ΤΡΙΤΗ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1930.—ΑΡΙΘ. 80

Η ΔΗΜΑΓΩΓΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Διετία συνεπληρώθη ἀφ' ἧς ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ἀνῆλθε εἰς τὴν ἐξουσίαν. Χρόνος δηλαδὴ ἐλάχιστος διὰ νὰ δυνηθῇ μία Κυβέρνησις κληρονόμος, ὡς ἡ παροῦσα, μιᾶς μεγάλης οἰκονομικῆς καὶ διοικητικῆς ἀκαταστασίας, νὰ παρουσιάσῃ ἀποτελέσματα πείθοντα ὅτι δὲν διέψευσε τὰς ἐλπίδας τοῦ τόσον πανηγυρικῶς ἐκλέξαντος αὐτὴν ἑλληνικοῦ λαοῦ. Καὶ ἐν τούτοις. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ τῆς διετίας ἡ κυβερνητικὴ δραστηριότης ἐπετέλεσε κυριολεκτικῶς θαύματα. Ἡ λεπτομερὴς ἀνάπτυξις τῶν ἔργων αὐτῶν τὴν ὁποίαν τόσον σαφῶς ἔκαμε ὁ κ. Βενιζέλος κατὰ τὸ δεῖπνον τῶν φιλελευθέρων βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν, μᾶς ἀπαλλάσσει τοῦ κόπου ν' ἀσχοληθῶμεν ἐκτενῶς καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα. Ἐκεῖνο μόνον τὸ ὁποῖον ἔχωμεν νὰ παρατηρήσωμεν, εἶνε ἡ ἐπιμονὴ μερίδος τοῦ τύπου καὶ μερικῶν δημαγωγῶν, ν' ἀρνοῦνται διαρκῶς κάθε ἐπιτυχίαν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ εὔχονται κάθε ἀποτυχίαν αὐτῆς μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ κορέσουν τὴν ἀντιπολιτευτικήν των μανίαν.

Καταντᾷ τῇ ἀληθείᾳ ἀκατανόητον πῶς, ἐνῷ ἐν διαστήματι εἰκοσιτεσσάρων μόλις μηνῶν ἐπαγιώθη ἡ ἐσωτερικὴ ἀσφάλεια τῆς χώρας, ἐδραιώθη παρὰ τῷ λαῷ τὸ αἴσθημα τῆς τάξεως, ἐνεθαρρύνθη τὸ φυγαδευθὲν κεφάλαιον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκανονίσθησαν αἱ ἐξωτερικαὶ σχέσεις μας, καὶ ἐλύθησαν ἕνα σωρὸ ἄλλα προβλήματα δημοσίας ὑγείας, ἐθνικῆς οἰκονομίας, ἐκκλησιαστικά, ἐκπαιδευτικά, γεωργικὰ κλπ. κλπ. καὶ πῶς ἐνῷ παντοῦ διαφαίνεται ραγδαία ἡ ἀνόρθωσις τοῦ Κράτους τὸ ὁποῖον ἕως χθὲς ἀκόμη ἡ λῃστεία καὶ τὸ λαθρεμπόριον ἐξηυτέλιζον, δὲν εὑρίσκει ἐν τούτοις ἡ δημαγωγικὴ ἀντιπολίτευσις τίποτε τὸ καλῶς γενόμενον, καὶ μόνον ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ λαὸς τίποτε ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν δὲν εἶδε ἀφοῦ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑποφέρῃ οἰκονομικῶς! Αὐτὸ εἶνε τὸ κυριώτερον ἐπιχείρημά της. Καὶ εὑρίσκονται δυστυχῶς ἄνθρωποι εὐκολόπιστοι καὶ τὰ πιστεύουν αὐτά, διότι σήμερον ποιὸς λίγο ποιὸς πολὺ ὅλοι στενοχωροῦνται οἰκονομικῶς, καὶ νομίζουν φίλον των καὶ σωτῆρα των τὸν πρῶτονπολιτικὸν τυχοδιώκτην, ἢ τὸ πρῶτον τυχὸν δημαγωγικὸν ἔντυπον ποὺ θὰ τοὺς ἐψιθύριζον εἰς τὸ αὐτί, ὅτι ἂν εἶνε πτωχοὶ ἢ ἐὰν αἱ ἐργασίαι των δὲν πηγαίνουν καλά, αὐτὸ συμβαίνει διότι εἶνε ἀνίκανος ἡ Κυβέρνησις!

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὅστις πρὸ διετίας ἔδωκε ἕνα ἐξαίρετον δεῖγμα πολιτικῆς ὡριμότητος, δὲν πιστεύομεν ὅτι ἀπώλεσε τόσον γρήγορα τὴν πεποίθησίν του, ὅπως ἡ δημοκοπία ἰσχυρίζεται, πρὸς τὸν σημερινόν του κυβερνήτην. Διότι γνωρίζει καὶ ἀπὸ ἄλλοτε αὐτόν, καὶ διότι ἀντιλαμβάνεται, ὅτι ἐὰν σήμερον διέρχεται μίαν οἰκονομικὴν στενοχωρίαν δὲν εἶνε ὑπαίτιος δι' αὐτὴν ἄλλος ἀπὸ τὸν Παγκόσμιον πόλεμον τοῦ ὁποίου τὰς συνεπείας πληρώνουν καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι λαοί. Θὰ ἔχῃ ἄλλως τε ὁ κάθε Ἕλλην κάποιον συγγενῆ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ νὰ μάθῃ τί συμβαίνει ἐκεῖ, καὶ πῶς κράτη θεωρούμενα οἰκονομικῶς ἀκατάβλητα, κινδυνεύουν σήμερον νὰ ταφοῦν ὑπὸ τὰ ἐρείπια οἰκονομικῆς καταστροφῆς. Ἀλλ' αὐτὰ δὲν ἔχουν σημασίαν διὰ τὴν δημαγωγίαν. Ἔχουν ὅμως σημασίαν διὰ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ὅστις διὰ νὰ παραπλανηθῇ ἀπὸ τοὺς δημαγωγοὺς ἄλλοτε, καὶ δὲν εἶνε πολὺς καιρός, κατέληξε νὰ δημιουργήσῃ μίαν ἐθνικὴν τραγῳδίαν τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὄνειρα αἰώνων καθίσταντο πραγματικότητες.

Τὸ ἔργον τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως καὶ αἱ ὑποσχέσεις τὰς ὁποίας ὁ ἀρχηγός της ἔδωκε πρὸς τὸν λαὸν θὰ ἐκπληρωθοῦν μέχρι καὶ τῆς τελευταίας λεπτομερείας. Καὶ θὰ ἐκπληρωθοῦν ὄχι διότι ἔχει ἐπὶ τέλους πολιτικὸν συμφέρον ἡ Κυβέρνησις, ἀλλὰ διότι εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐκπληρωθοῦν. Διότι ἡ ἐκπλήρωσις αὐτῶν θὰ εἶνε τὸ ἀκλόνητον θεμέλιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ σταθῇ ὁλόκληρος ἡ μέλλουσα κρατικὴ Ἀνόρθωσις. Δὲν εἶναι δὲ καιρὸς πρὸς ἀπώλειαν χρόνου. Ὅλα τὰ Κράτη σπεύδουν νὰ περισυλλεγοῦν, καὶ ἡ Ἑλλὰς δὲν πρέπει νὰ εἶνε ἡ τελευταία. Ἂν ἡ δημαγωγία δὲν θέλει νὰ τὸ ἐννοήσῃ τόσῳ τὸ χειρότερον δι' αὐτήν. Γνωρίζει ἄλλως τε ἀπὸ τὴν μακραίωνα ἑλληνικὴν ἱστορίαν ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὸ τέλος τῶν δημαγωγῶν ὑπῆρξε πάντοτε οἰκτρότατον.

■ ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ ■

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΔΡΑΣ ΗΤΑΝΕ

Ἡ διάσημος ἠθοποιὸς τῆς Γαλλικῆς Κωμῳδίας, δεσποινὶς Ὑβόνη Ὀυτέν, ἐδήλωσεν ὅτι ἀποσύρεται τοῦ θεάτρου διὰ νὰ γίνῃ μοναχὴ σὲ κάποιο μοναστῆρι. Καὶ οἱ φίλοι τῆς θεατρικῆς τέχνης εἶνε ἀπαρηγόρητοι, διότι λέγουν, χάνεται μία δόξα μέσα εἰς τοὺς ἀπαισίους τείχους ἑνὸς κελλιοῦ. Δὲν ἔχουν ὅμως δίκηο. Ἡ Ὑβόνη Ὀυτὲν εἶχε χαθῇ ἀπὸ πρωτύτερα διότι ἔτρεχε πολύ... Ἡ γυναῖκες καὶ ἡ κότες, λέει μιὰ λαϊκὴ παροιμία, χάνονται ἀπὸ τὸ πολὺ τρέξιμο. Πάντως, ἂν παραδεχθῇ κανεὶς ὅτι ἡ δεσποινὶς Ὀυτὲν ἀντικατέστησε τὸ θέατρο μὲ τὴ μοναξιὰ τοῦ μοναστηριοῦ γιὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἀπὸ κανέναν τυχὸν ἔρωτα, δὲν ἐσκέφθη καλά. Ἀγνοοῦσε φαίνεται τὸν Ὀβίδιο ὁ ὁποῖος ἀποφαίνεται ὅτι καλύτερα ἀσφαλίζεται κανεὶς ἐναντίον τοῦ ἔρωτος εὑρισκόμενος μέσα εἰς τὸν κόσμο, παρὰ εἰς τὴ μοναξιὰ ἡ ὁποία δὲν ἐλαφρώνει τὴν καρδιὰ ἂν δὲν ἀπακατευθῇ καὶ τὸ μυαλό. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ πραξικόπημα αὐτὸ τῆς γαλλίδος ἠθοποιοῦ δὲν μᾶς ἀνησυχεῖ διότι θὰ εὕρῃ μιμητὰς καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Διότι πρῶτον δὲν ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἑλλάδα διάσημοι ἠθοποιοί, ἢ καὶ ἂν ὑπάρχουν εἶνε τόσον φουκαράδες, ποὺ δὲν ἔχουν καιρὸ νὰ σκεφθοῦν τέτοιες μεγάλες θυσίες.

Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως εἶνε ἀλήθεια ὅτι ἡ πρᾶξις αὐτὴ τῆς Ὑβόνης Ὀυτὲν εἶνε ἕνας ἡρωϊσμὸς ποὺ γίνεται πληὸ μεγάλος, ἂν βεβαιωθῇ ὅτι ἡ νέα αὐτὴ ἠγάπησε, καὶ ἐζήτησε νὰ ζήσῃ μέσα εἰς τὸν αἰώνιο πόνο τῆς ἀγάπης της. Καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ ἰσχυρὸς ἔρωτας δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζήσῃ παρὰ μὲ τὸν πόνο ὡς σύντροφο. Ἂν κανεὶς ἀκούσῃ μερικοὺς κακογλώσσους συγγραφεῖς σχετικῶς μὲ τῆς ἀφορμὲς ποὺ κάνουν τῆς γυναῖκες νὰ πηγαίνουν καλόγρηες, θὰ σχηματίσῃ τὴν ἀντίληψι ὅτι δὲν ἀξίζει νὰ δίνωμε καὶ τόση σημασία εἰς τὴν πρᾶξιν των αὐτήν.

Ὁ Γάλλος π.χ. Duclos, *ἰσχυρίζεται ὅτι «τὸ καλογεριλίκι εἶνε ἡ τελευταία περίοδος τῆς ζωῆς μιᾶς γυναῖκας. Ἡ περισσότερες, λέγει, γυναῖκες ποὺ γίνονται καλόγρηες, ἀρχίζουν ἀπὸ τὰς καταχρήσεις τῶν ἡδονῶν τὰς ὁποίας ἐπιδιώκουν καὶ τὰς ὁποίας ὕστερα προσπαθοῦν δραματικῶς νὰ παρατείνουν. Καὶ ἡ προσπάθειές των αὐτὲς γίνονται τόσῳ περισσότερον ζωηρότερες ὅσῳ βλέπουν, μέρα μὲ τὴν ἡμέρα, τὸν κόσμο ἕτοιμον νὰ τὰς ἐγκαταλείψῃ. Ἡ ἐξομολόγησις τῶν ἁμαρτιῶν των δὲν τοὺς κοστίζει τίποτε. Ἐξομολογοῦμεναι ἄλλως τε, ξαναδιηγοῦνται τὰς ἀπολαύσεις των, καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ μόνο ποὺ εἰς τὸ τέλος τοὺς μένει».*

Φαίνεται νὰ ἦτο τρομερὸς μισογύνης ὁ μακαρίτης Duclos, *ἀλλὰ δὲν φαίνεται νὰ ἔχῃ καὶ πολὺ ἄδικο. Ἔτσι εἶνε πάνω κάτω τὰ πράγματα. Μάλιστα ἂν προσέξῃ κανεὶς καὶ τὴν δεσποινίνα* Arnould, *θὰ ἰδῇ ὅτι καὶ ἡ γυναῖκες δὲν κρίνουν τὸ καλογεριλίκι τῶν ὁμοφύλων των μὲ μεγάλη συμπάθεια.*

—Σοφία, ἔμαθες τὰ νέα; Ἐρώτησε μιὰ μέρα ὁ κ. Lauraguais *τὴν δεσποινίδα* Arnauld *ἡ ὁποία ἦτο μαιτρέσσα του.*

—Ποιὰ νέα;

—Ἡ μικροῦλα Luzy *ἄφησε τὴν σκηνὴ καὶ πάει νὰ γίνῃ καλόγρηα.*

—Ἄ! τὴν κατεργάρα, ἐξεφώνησε ἡ τετραπέρατη ἠθοποιός. Πάει ν' ἁγιάσῃ, γιατὶ γνωρίζει ὅτι ὁ Χριστὸς ἄνδρας ἤτανε!!

Κάποιος ἄλλος συγγραφεὺς ὁ D'Argens *ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ἔχει γράψει κι' αὐτὸς γιὰ τῆς ψευτοκαλόγρηες μερικὰ νόστιμα καὶ ἔξυπνα πράγματα, ὅπως αὐτὸ ἐδῶ ποὺ μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἐπεισοδίου τῆς Ὑβόνης Ὀυτὲν ἀναφέρωμε: Λέγει λοιπὸν ὁ συγγραφεὺς αὐτός, ὅτι «εἰς τὴν περίπτωσι τοῦ ἔρωτος, ἡ ψευτοκαλόγρηες αὐτὲς ἔχουν κἄτι τὶ τὸ πληὸ πικάντικο ἀπὸ τῆς ἄλλες γυναῖκες. Ὑπάρχει εἰς τοὺς τρόπους των κάποιο ἀνακάτωμα ἀνεξηγήτου μυστηρίου, πανουργίας, καὶ ἀκολάστου ἀπληστίας, καὶ συγχρόνως μιὰ ἐγκράτεια μοναδικῆς διασκεδαστικότητος. Αἰσθάνεσθε ὅτι θὰ θέλανε νὰ σᾶς ἀπολαύσουν λαθραία καὶ νὰ τῆς ἀπολαύσετε καὶ σεῖς, χωρὶς ὅμως νὰ τῆς πάρετε χαμπάρι, ἢ τοὐλάχιστον νὰ σᾶς πείσουν ὅτι εἰς ὅ,τι συμβαίνει μεταξύ σας αὐτὲς εἶνε τὰ θύματά σας καὶ ὄχι ἡ συνένοχες»!!*

Ὡραία μὰ τὴν ἀλήθεια ζωγραφιὰ κάνει ὁ d'Argens *ὁ ὁποῖος θὰ τὴν ἔπαθε φαίνεται καὶ ὁμιλῇ ἐκ πείρας. Εἶνε ὅμως σωστὰ ὅσα γράφει, καὶ πράγματα ποὺ εὔκολα καθένας ἠμπορεῖ σὲ κάθε στιγμὴ νὰ τὰ διαπιστώσῃ μὲ λίγη παρατηρητικότητα. Πραγματικῶς, ἂν συμβῇ νὰ συναντήσῃ κανεὶς εἰς τὸ δρόμο ἀπὸ τὰ πλάσματα αὐτὰ μὲ τὸ ροδοκόκκινο πρόσωπο ὑπὸ ὁλοκάθαρη καλογηρικὴ καλύπτρα τὸ σταυρὸ εἰς τὸ στῆθος, καὶ τὰ ὡραῖα σὰν τὸ κερὶ δάκτυλα, εἶνε ἀδύνατο νὰ μὴν αἰσθανθῇ κάποια ἐρωτικὴ συμπάθεια.*

Θὰ ἦτο ἐν τούτοις ἄδικο καὶ κάπως σκληρὸ νὰ παραδεχθῇ κανεὶς ἔτσι, καὶ κατὰ τρόπον ἀπόλυτον, ὅτι ἡ γυναῖκες πηγαίνουν καλογρηὲς ὅταν ἡ ὀμορφιά των καὶ τ' ἄλλα προσόντα των δὲν ἔχουν πληὰ εἰς τὴν κοινωνία πέρασι. Γι' αὐτὸ παραδεχόμεθα ἐκεῖνο ποὺ κάποιος εἶπε, ὅτι «ἡ γυναῖκες ἂν γίνονται εἰς τὴν ἡλικία τῶν δεκαεπτὰ ἐτῶν καλόγρηες τότε ποὺ ὁ ἔρωτας τοὺς ἔρχεται, ἢ εἰς τὰ σαράντα ὅταν ὁ ἔρωτας τῆς ἀφήνει, αὐτὸ συμβαίνει διότι ἡ γυναῖκες, νέες ἢ γρηές, αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκη μιᾶς καρδιᾶς ποὺ ν' ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἰδικήν των».

Μὲ ἄλλους λόγους δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχουν ποτὲ κενὰ εἰς τῆς γυναικεῖες καρδιὲς διότι ἀλλοίμονον! Τὸ παράδειγμα τῆς Ὑβόνης Ὀυτὲν θὰ ἐγενικεύετο πρὸς ἄμετρον χαρὰν τοῦ κ. Δοξιάδη, τοῦ ἐπιζητοῦντος μὲ τόσην ἐπιμονὴν τὴν «ρύθμισιν τῶν γεννήσεων».

ΛΥΚΟΦΡΩΝ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΑΡΞΗ ΤΡΟΠΟΣ

Ἡ εἰλικρινὴς καὶ ἐνθουσιώδης συμμετοχὴ τοῦ λαοῦ τῆς νήσου μας εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐθνικῆς μας Ἑκατονταετηρίδος, μαρτυρεῖ μέχρι ποίου βαθμοῦ οἱ Κυθήριοι συναισθάνονται καὶ σέβονται τὰς θυσίας καὶ τοὺς ἀγῶνας τῶν ἀνδρῶν τοῦ 21 διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς δουλωμένης ἐπὶ αἰῶνας εἰς τοὺς Τούρκους Ἑλλάδος. Καὶ ἡ συμμετοχὴ αὐτὴ τοῦ λαοῦ μας εἰς τὴν χαρὰν τοῦ πανηγυρίζοντος Ἔθνους ἀναδεικνύεται ἔτι περισσότερον ἀξία ἐκτιμήσεως, ὅταν σκεφθῇ κανεὶς ὅτι μερικοὶ ἄνθρωποι, δοῦλοι ἀκόμη καὶ μοχθηροὶ τὴν ψυχὴν καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως, προσεπάθησαν νὰ ματαιώσουν τὴν ἑορτὴν αὐτήν, καὶ νὰ παρεμποδίσουν τὴν τέλεσιν τῶν ἐγκαινίων τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου, ἑνὸς ἔργου τοῦ ὁποίου ἡ σημασία καὶ ἡ χρησιμότης θ' ἀναδεικνύεται περισσότερον μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου.

Ἐπιστεύομεν ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπῆρχον ἀντιρρήσεις διὰ τὸν ἐγκαινιασμὸν τοῦ ἔργου αὐτοῦ στηριζόμεναι εἰς οἱουσδήποτε ἄλλους λόγους, ὄχι ὅμως εἰς τὸν λόγον ὅτι τὸ Διακόφτι θὰ γίνῃ ἀφορμὴ νὰ ζημιωθοῦν ἀτομικὰ συμφέροντα. Ἡ ἀντίληψις αὐτή, ταπεινὴ αὐτὴ καθ' ἑαυτή, χαρακτηρίζει τοὺς δράστας ὅλης τῆς ἀναστατώσεως τῆς νήσου κατὰ τὰς προετοιμασίας διὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς ἐθνικῆς μας ἑορτῆς, καὶ φανερώνει πόσον ἐπιζημία γίνεται, καὶ ποίαν θλιβερὰν ἀπήχησιν ἔχει εἰς τοὺς ἔξω Κυθηρίους τοὺς συνηθίσαντας ν' ἀποβλέπουν εἰς τὸ γενικὸν καλὸν τῆς πατρίδος μας.

Δὲν λυπούμεθα, οὔτε στενοχωρούμεθα, οὔτε καὶ πτοούμεθα ἀπ' ὅλας τὰς ποταπότητας μὲ τὰς ὁποίας οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἀχαλινώτου μίσους ἐξακολουθοῦν ἢ θὰ ἐξακολουθήσουν τὸ ἔργον των, διότι τὸ ἰδικόν μας ἔργον δὲν στηρίζεται εἰς τὴν ἰδίαν μὲ τὴν ἰδικήν των βάσιν, καὶ διότι ἡ δύναμις τῶν πραγμάτων καὶ τῆς λογικῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας τὸ ἰδικόν μας ἔργον στηρίζεται, εἶνε ἀνωτέρα ἀπὸ τὰς μωρίας ἑνὸς Ψωμᾶ ἢ ἑνὸς Βαρυπάτη. Τόσον δὲ ἤμεθα βέβαιοι περὶ τούτου ὥστε δυνάμεθα νὰ προεξοφλήσωμεν μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας τὸν χρόνον καθ' ὃν δὲν θὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ τῶν Κυθηρίων ἄλλη γνώμη, ἐκτὸς ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ ἀπὸ ἑξαετίας διετύπωσε, καὶ τῆς ὁποίας ἡ πλήρης ἐφαρμογὴ προοιωνίζεται ἀσφαλῶς μίαν καλυτέραν διὰ τὰ Κύθηρα αὔριον. Ἕως τότε ὅλοι αὐτοὶ οἱ κύριοι ἀντιπρόσωποι τῶν συνασπισθέντων ἀτομικῶν συμφερόντων θὰ ἔχουν τὸν καιρὸν ν' ἀντιληφθοῦν, ὅτι δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ καταπολεμηθοῦν αἱ ἰδέαι μας, διότι αὐτὰς δὲν τὰς ἐμπνέει τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ Ἀλήθεια καὶ τὸ δίκαιον, καὶ δὲν τὰς ἐνισχύει παρὰ ἡ ὑποστήριξις παντὸς τιμίου, σώφρονος καὶ πατριώτου Κυθηρίου.

Ὅσον διὰ τὴν Χώραν καὶ τοὺς ἀνθρώπους της, ἔχομεν νὰ κάμωμεν ἄλλην μίαν φορὰν τὴν δήλωσιν: Ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ καὶ δι' αὐτὴν τρόπος νὰ παύσωμεν τὸν ἀγῶνα μας ὑπὸ οἱασδήποτε περιστάσεις καὶ ἂν εὑρεθῶμεν, καὶ ὑπὸ οἱασδήποτε πολιτικὰς εἰς τὸ μέλλον συνθήκας καὶ ἂν ζήσωμεν. Διότι ἡ Χώρα ὄχι μόνον ἀντιστρατεύεται ἀλλὰ καὶ μισεῖ ὅπως ἀνέκαθεν ἔπραττε τὰ γενικὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ τῆς νήσου μας, καὶ διότι οἱ διανοούμενοί της, καὶ οἱ πρόεδροί της, καὶ οἱ γυμνασιάρχαι της, ἐξευτελίζουν καθ' ἑκάστην μὲ τὰς πράξεις των τὸ τίμιον κυθηραϊκὸν ὄνομα.

ΤΑ ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ

Ἡ νῆσος ἐπανηγύριζε τὴν ἐθνικήν μας ἑορτήν, καὶ εἰς τὴν Χώραν, μετὰ τὴν Δοξολογίαν καὶ τοὺς λόγους, καὶ τοὺς κανονιοβολισμούς, καὶ τὰς δεξιώσεις, παρετέθη γεῦμα πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἑορτασμοῦ, καὶ τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς διαφόρους ἄλλους προσκεκλημένους. Κατὰ τὸ γεῦμα αὐτὸ ἠγέρθησαν διάφοροι προπόσεις ἀνάλογοι πρὸς τὸ ἑορταζόμενον γεγονός, καὶ ἐτιμήθησαν τὰ πρόσωπα τὰ παρασκευάσαντα τὴν δεξίωσιν καὶ τὰ πρόσωπα τ' ἀντιπροσωπεύσαντα τὸ ἐπίσημον Κράτος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν. Μία ἀτμόσφαιρα ἐθνικῆς ὑπερηφανείας εἶχε δημιουργηθῇ, καὶ ἡ σκέψις ὅλων ἦτο προσηλωμένη εἰς τὰ μεγαλουργήματα τοῦ Ἔθνους. Τὸ γεῦμα ἐτελείωνε πλέον ὅταν ὁ γυμνασιάρχης τῆς νήσου ἠγέρθη ὅπως ὁμιλήσῃ πρὸς τοὺς συνδαιτημόνας. Ὅλων ἡ προσοχὴ ἐστράφη ἐντεταμένη τότε πρὸς αὐτόν, διότι ἐπιστεύετο ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τῶν γραμμάτων θὰ συνεπλήρωνε δι' εὐφραδοῦς λόγου τὴν ὅλην ὡραίαν ἐκ τῆς δεξιώσεως ἐντύπωσιν ὁμιλῶν διὰ τὰ κατορθώματα καὶ τὰς θυσίας τῶν ἡρώων τοῦ 1821. Καὶ ὡμίλησεν ὁ κ. Γυμνασιάρχης...

«Τὸ Γυμνάσιον—εἶπεν—ἐκφράζει δι' ἐμοῦ τὸν πόνον του διότι δὲν ἐστάλησαν ἀκόμη ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τὰ κουφώματά του! Καὶ παρακαλῶ τὸν κ. Μαζαράκην ἅμα πάῃ εἰς Ἀθήνας νὰ φροντίσῃ νὰ μᾶς τὰ στείλουν»!!!

Ἀκαριαίως ἐξητμίσθη, ἐν μέσῳ γενικῆς καταπλήξεως, ἡ ὅλη ὡραία ἐκ τῆς δεξιώσεως ἐντύπωσις, καὶ τὰ «κουφώματα» ὡς τὸ τελευταῖον ἐπιδόρπιον τοῦ γεύματος, παρέμειναν σύμβολον μοναδικῆς «ἀπρεπείας» διαπραχθείσης ἀπὸ ἐκεῖνον ἀκριβῶς εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία ἐνεπιστεύθη τὴν διάπλασιν τῶν ἑλληνοπαίδων. Ὑπάρχει ἆρα γε ἀνάγκη περισσοτέρων σχολίων;

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑ ΒΑΣΑΝΑ

Ἀκόμη δὲν ἤρχισε ὁ χειμών, καὶ τὰ βάσανα τῶν ταξιδιωτῶν τῆς νήσου μας ἐπαναλαμβάνονται. Χθές, ἡμέραν τακτικῆς προσεγγίσεως, ἡ «Λακωνία» προσήγγισεν εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν. Εἰς τὴν παραλίαν ἑκατὸ συμπολῖται ἀνέμενον ν' ἀναχωρήσουν. Οἱ βαρκάρηδες μὲ δυσκολίαν ἐξ αἰτίας τῆς κακοκαιρίας συνεκράτουν τῆς βάρκες των εἰς τῆς ὁποῖες ἡ ἐπιβίβασις ἐγίνετο οὐχὶ ἄνευ κινδύνου. Τὴν ἐπιβίβασιν ἐπέβλεπεν ὁ κ. Τελωνοσταθμάρχης ὅστις φρονίμως ποιῶν δὲν ἐπέτρεπε νὰ εἰσέρχωνται μαζὺ πολλοὶ ἐπιβάται. Ἐπὶ τέσσαρας καὶ ἡμίσειαν ὥρας διήρκεσεν ἡ ἀγωνιώδης αὐτὴ ἱστορία μὲ ἀποτέλεσμα νὰ κατορθωθῇ ἡ ἀναχώρησις τοῦ ἡμίσεως μόνον ἀριθμοῦ τῶν ταξιδιωτῶν, καὶ τὴν ταλαιπωρίαν τῶν λεμβούχων οἵτινες βρεγμένοι μέχρις ὀστέων ἐξετέλουν μετὰ τῆς συνηθισμένης καρτερίας τὸ καθῆκον των.

Ἐὰν ἡ ἀναχώρησις τῶν ταξιδιωτῶν αὐτῶν ἐγίνετο ἀπὸ τὸ Διακόφτι οὐδεὶς θὰ ἐταλαιπωρεῖτο. Διότι ὅλοι θὰ εἰσήρχοντο μὲ τὰ πράγματά των ἀπὸ τὸν μῶλον εἰς τῆς βάρκες, καὶ τὸ ἀτμόπλοιον, προφυλασσόμενον ἀπὸ τὸν ἄνεμον, θὰ παρελάμβανε τοὺς ἐπιβάτας του ἐν πλήρει γαλήνῃ. Καὶ ὅμως... Ἐνῷ αὐτὰ συμβαίνουν εἰς τὸν τόπον μας, εὑρίσκονται ἄνθρωποι μὲ τόσον πεῖσμα καὶ τόσον ἰδιοτελῆ φανατισμόν, οἱ ὁποῖοι προτιμοῦν νὰ ταλαιπωροῦνται οἱ συγγενεῖς των, οἱ φίλοι των, οἱ συμπολῖται των, ἀλλὰ νὰ μὴν ἀκούσουν Διακόφτι! Τί θὰ κάμουν ὅμως; Θὰ τὸ χωνέψουν καὶ αὐτοὶ σιγὰ σιγά. Διότι μόλις ἀρχίσῃ εἰς τὸ Διακόφτι τακτικὴ προσέγγισις, θ' ἀναγκασθοῦν καὶ αὐτοὶ ν' ἀποβιβάζωνται ἐκεῖ, ἐκτὸς ἂν προτιμοῦν τὴν ἀποβίβασίν των εἰς τὴ Νεάπολι ὁπότε θὰ γελᾷ ὁ κόσμος μαζύ των.

ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Ὅταν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος ὁμιλῶν εἰς τὸ δεῖπνον τῶν Φιλελευθέρων προέβη εἰς τὰς γνωστὰς δηλώσεις του περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων, ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ συμπαρακαθήμενοι βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ ὑπεδέχθησαν τὰς δηλώσεις αὐτὰς μὲ παρατεταμένα χειροκροτήματα τῶν ὁποίων ἡ ζωηρότης ἐπροξένησεν ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν. Διότι ἐσήμαινεν, ὅτι ὅλος ὁ φιλελεύθερος πολιτικὸς κόσμος ἔχει ἀποκομίσει τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι οἱ κρατικοὶ ὑπάλληλοι, ἐὰν δὲν παρεμβάλουν σκοπίμως ἐμπόδια εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος τῶν φιλελευθέρων, πάντως παρέχουν δυσχερείας καὶ δημιουργοῦν εἰς τὸν λαὸν δυσαρεσκείας αἱ ὁποῖαι διαφαίνονται εἰς τὰ διατυπούμενα καθ' ἑκάστην παράπονα τῶν πολιτῶν πρὸς τοὺς κοινοβουλευτικούς των ἀντιπροσώπους.

Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν ὁ ὑπαλληλικὸς κόσμος πιστεύει ὅτι εὑρισκόμεθα ἀκόμη εἰς τὴν ἀνώμαλον πολεμικὴν περίοδον καθ' ἣν ἦτο φυσικὸν νὰ χαλαρωθῇ ἡ Κυβερνητικὴ ἐπ' αὐτοῦ ἐποπτεία, καὶ ὁ πολίτης ἦτο ἠναγ-

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ!!!

Οἱ δύο φίλοι ποὺ ἀλληλοπαρηγοροῦνται μετὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου

ΤΣΙΡΙΓΟ ΚΑΙ ΤΣΙΡΓΩΤΕΣ

ΚΟΥΡΣΑΡΟΙ ΣΤΑ ΛΑΜΠΡΕΪΚΑ ΚΑΡΑΒΙΑ

ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ κ. Γ. ΑΣΠΡΕΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΕΝΑΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

Ἡ ναυμαχία ἔξω ἀπὸ τῆςΘιγανοῦσες εἶχε γίνη θρυλικὸ παραμῦθι καὶ ὅσοι νησιῶτες εἴχανε πιὸ γερὲς ψυχὲς καὶ πιὸ ὁρμητικὲς φαντασίες καὶ βλέπανε μακρίτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τὸν λογάριαζαν ἀπάνω στὸ χρόνο μὲ καμμιὰ τριανταριὰ καράβια καὶ πάνω κάτω χίλια κανόνια.

Οἱ γενναιότεροι οἱ τολμηρότεροι, ἐκεῖνοι ποὔχαν καὴ περισσότερο ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἢ ἀπὸ τοὺς κουρσάρους, σηκῶναν τὰ πανάκια τους καὶ μὲ μόνες προμήθειες λίγες κρίθινες παξιμάδες, λίγες ἐλῃὲς καὶ μὲ λίγο γλυκὸνερὸ ἄνοιγαν ρότα γιὰ τὸ Τσιρῖγο.

Μὲ τρεχαντήρια σκουνῆλες, φελοῦκες ἀκόμα, καὶ ὁ καθεὶς ὅτι ἄρματα εἶχε κρυμένα στὶς καρίνες ἀγνάντευαν τὸ Τσιρῖγο καὶ κόστα—κόστα φέρνοτας τὸ νησὶ πέφτανε ἀπάνω στὴ μποῦκα τοῦ ὅρμου ποὺ φώλιαζε μέσα ὁ φοβερὸς καπετάνιος μὲ τὰ μεγάλα καράβια καὶ τῆς βροντερὲς μπαταρίες.

Τὰ στημένα κανόνια στῆς ράχες ἀπάνω στὸ μίτικα καὶ μέσα στὰ γαληνεμένα νερὰ τὰ μεγάλα καράβια τοὺς ἔλεγαν ἀμέσως πῶς δὲν γελαστήκανε.

Παλληκάρια γερὰ κουρσάροι καὶ θαλασσόλυκοι ἀτρόμητοι, σὰν τὸν καπετὰν Ἀνάργυρο, τὸν Σταρόκωστα, τὸν Σπῦρο τὸν Πασχάλη, τὸν Μανώλη, τὸν Μπουρνουζάκη τὸν Σοφιό, τὸν Ἀλεξόπουλο κι᾽ ἄλλοι φτάνανε κάθε μέρα στὸ Τσιρῖγο, καὶ ὁ καπετὰν Λάμπρος μαζὶ μὲ τὸν Ζυγούρη καὶ τὸν Νικηφοράκη δεχότανε σὰν ἀδελφός, τοὺς δείχνανε τὰ μεγάλα καράβια, τοὺς ἔλεγαν τὰ σχέδια τους.

Ὅταν μαζεύτηκαν κάμποσοι ἔγινε στὴν «Ἀθηνᾶ», τὸ μεγάλο συμβούλιο. Τὸ κονσίλιο τοῦ Τσιρίγου εἰς τὸ ὁποῖον ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς πρώτης μεγάλης καταδρομῆς εἰς τὸ Αἰγαῖον, ἡ ὁποία ἄρχισε μὲ τὴν καταστροφὴ τοῦ Καστελόριζου.

ΤΟ ΚΟΝΣΙΛΙΟ ΤΟΥ ΤΣΙΡΙΓΟΥ

Ὑπὸ τὰς περιστάσες αὐτὰς συνεκροτήθη τὸ περίφημον συμβούλιο τοῦ Τσιρίγου ὅπως τὸ διέσωσαν αἱ φῆμαι καὶ οἱ θρῦλοι τῶν θαλασσινῶν παραδόσεων. Οἱ πλέον ἐπίλεκτοι καὶ πλέον ἀποφασιστικοὶ κουρσάροι, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Λάμπρου Κατσώνη κατέστρωσαν καὶ συνεζήτησαν τὰς λεπτομερείας τοὺσχεδίου τῆς κατακτήσεως τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου καὶ κυριαρχίας τῆς θαλάσσης, τὸν ἀποκλεισμὸν μιᾶς Αὐτοκρατορίας μέσα εἰς τὰ ἐπάκτια καὶ παραθαλάσσια φρούρια της καὶ τὴν δημιουργίαν ἐλευθέρου νησιωτικοῦ κράτους.

Τὸ σχέδιον ἦτο ἁπλούστατον καὶ κρινόμενον μὲ ψυχραιμίαν σήμερον ἀφελές. Θὰ κατέκτων αἰχμαλωτίζοντες ὅσα καράβια μποροῦσαν καὶ μὲ τὸ θάρρος, τὴν πεῖραν καὶ τὴν τέχνην ποὺ τοὺς ἐχαρακτήριζε, θὰ ἀντιμετώπιζον τὸν στόλον τῆςΤουρκικῆς Αὐτοκρατορίας, ὅταν μὲ τὴν συνειθισμένην νωθρότητα θὰ ἐξέπλεεν ἀπὸ τὰ Δαρδανέλλια διὰ νὰ τοὺς καταδιώξῃ.

Ἀπὸ τὸ ὅλον σχέδιον, δύο ὅροι ἐτέθησαν εἰς ἄμεσον ἐφαρμογήν.

Αον) Ἡ καταστροφὴ τῆς πλέον ἐπικινδύνου φωλιᾶς κουρσαρικῆς τοῦ Αἰγαίου, καὶ

Βον) ἡ ἐγκατάστασις ὁρμητηρίου ὀχυρωμένου εἰς τὸ ὁποῖον νὰ καταφεύγουν τὰ καράβια τους, νὰ συγκεντρώνουν τὴ λεία τους, καὶ νὰ εὑρίσκουν τὰ τεχνικὰ μέσα τῶν ἐπιδιορθώσεων καὶ τῶν ἐπισκευῶν.

Ἕνα εἶδος δηλαδὴ ὀχυρομένου ναυστάθμου,δυναμένου νὰ ἀντισταθῇ κατὰ παντὸς ἐχθροῦ καὶ τὸν ὁποῖον νὰ μὴ ἠδύνατο νὰ προσβάλῃ οὔτε ὁ στόλος τῆς Αὐτοκρατορίας.

Εἰς τοὺς δισταγμοὺς τῶν συντρόφων του ὁ Κατσώνης ἀπήντα μὲ βεβαιότητα ἡ ὁποία ἔθραυε κάθε ἀμφιβολία.

—Θὰ χρειασθοῦμε πολλὰ κανόνια τοῦ ἔλεγαν.

Καὶ ἐκεῖνος ἀπήντα.

—Ὅλα τὰ κανόνια τῶν καραβιῶν ἀπὸ τὰ Δαρδανέλλια ὡς τὸ Μισίρι καὶ τὰ Βενετσιάνικα νερὰ εἶναι δικά μας.

—Πολλὰ καράβια.

—Ὅλα τὰ Τούρκικα καὶΜπαρμπερίνικα καράβια εἶνε δικά μας.

Θὰ χρειαστοῦμε γερὸ φουσᾶτο γιὰ τὸ κάστρο ἀπ᾽ τῆς στεργιές.

Ἀπὸ τὸ Μωρηᾶ κι᾽ ἀπὸ τὴ Ρούμελη θὰ φέρουμε χίλια ντουφέκια καὶ σπαθιά, τοὺς πιὸ διαλεχτοὺς ἁρματωλοὺς καὶ κλέφτες

—Θὰ μᾶς ριχτῇ ὁ Καπουδὰν πασᾶς μὲ τὴ μεγάλη ἀρμάδα.

—Τόσο τὸ χειρότερο γι᾽ αὐτόν, θὰ τὸν κάψουμε.

—Τὸν Καπουδὰν πασᾶ!

—Θὰ τὸν πιάσουμε μὲ πενῆντα καράβια καὶ χίλια πεντακόσια κανόνια,θὰ τοῦ πατήσουμε τῆς φρεγάτες, τὰ βατοῦλα καὶ τὰ δικούβερτα...

Μὲ τὴ θεϊκὴ αὐτοπεποίθηση ποὖχε στὴ ψυχή του μὲ τὴν ὁρμὴ ποὺ τοῦ ἔδινε ἡ πεποίθησις ἐκείνη, κατώρθωνε καὶ ἐνέπνεε καὶ τοὺς πλέον δυσπίστους καὶ διστακτικούς.

Ὁρμητικώτεροι ἀπ᾽ ὅλους οἱ Κρητικοί, οἱ Κάσιοι καὶ οἱ Ψαρριανοί, καὶ πιὸ φρόνιμοι καὶ ψύχραιμοι πρόθυμοι δὲ εἰς θυσίες οἱ Τσιριγῶτες, οἱ Σπετσιῶτες καὶ οἱ Ὑδραῖοι.

Οἱ Ψαρριανοί,οἱ Κρητικοί,καὶ οἱ Κάσιοι μὲ τοὺς Ἀϊβαλιῶτες καὶ τοὺς Ροδίτες, ἦτανε οἱ περισσότεροι,ὅλοι αὐτοὶ ἔπνεαν μένεα κατὰ τοῦ Καστελλόριζου.

Οἱ Καστελλοριζιῶτες ταμπουρωμένοι μέσα στὴ φωλιά τους ἤτανε μιὰ φοβερὴ πληγὴ γιὰ ὅλους, σκότωναν ἅρπαζαν κούρσεβαν καὶ ταμπουρώνονταν στὸ κάστρο καὶ στὸ λιμάνι τους.

Ἂν τοὺς κτυποῦσαν στὴ φωλιά τους,ἂν τοὺς ξεπάτωναν, θὰ ξεθεμέλιωναν τὸν πιὸ μεγάλο καὶ τὸν πιὸ ἐπικίνδυνο ἐχθρὸ σ᾽ὅλο τὸ Αἰγαῖο.

Καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ θὰ ἅρπαζαν πολλὰ κανόνια, μπαροῦτι, μολύβια, μπάλες σχοινιά,πανιὰ πίσες, τσεκούρια, πετσιὰ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ σπουδαῖα ἐφόδια ποὺ οἱ Καστελλοριζιῶτες κυριεύοντας χρόνια καὶ χρόνια θἄχανε μαζέψει στὸ κάστρο τους.

Ὁ Κατσώνης βρῆκε τὴν ἐπιχείρησι ἀπαραίτητη.

Ὅτι ἀπὸ τοὺς Καστελλοριζιῶτες θἄπερνε πολλὰ καὶ σπουδαῖα ἐφόδια ἤτανε ἀναμφισβήτητο ἀλλὰ δὲν θἄπερνε καράβια γερὰ καὶ μεγάλα ποὺ εἶχε ἀπαραίτητα ἀνάγκη.

Η ΠΡΟΒΛΕΨΙΣ ΤΟΥ ΝΑΥΜΑΧΟΥ

Στὰ τέσσερα καράβια του ὁ Κατσώνης εὕρισκε ἀπαραίτητο νὰ προσθέσῃ ἄλλα τόσα ἢ τὸ λιγώτερο ἄλλα δύο.

Τοὺς Τούρκους δὲν τοὺς ὑπελόγιζε ἀλλὰ λογάριαζε τοὺς Μπαρμπερίνους.

Ἤταν ἀπολύτως βέβαιος πῶς οἱΜπαρμπερῖνοι μετὰ τὴ Θημονοῦσα θὰ μαζευώντουσαν καὶ θὰ ζητοῦσαν σ᾽ὅλα τὰ νερὰ τοῦ Αἰγαίου νὰ τὸν βροῦν καὶ νὰ τὸν ἐξοντώσουν.

Τὰ καράβια ποὺ γλυτώσανε ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἀπὸ τὴν καταστροφὴ καὶ ὁ Κατσώνης δὲν τὰ κυνήγησε, θὰ φέρνανε τὸ μύνημα ὡς τὴν Μπαρμπεριὰ καὶ ἤτανε σίγουρο πῶς ὁλόκληρη ἀρμάδα θὰ ξεκίναγε γιὰ τὰ νερὰ τοῦ Αἰγαίου.

Αὐτὸ τὸ συναπάντημα ὁ Κατσώνης τὄθελε καὶ ποθοῦσε.

Ἤτανε γι᾽αὐτὸν εὐκαιρία νὰ συντρίψῃ τοὺς Μπαρμπερίνους.

Ἀλλὰ στὸ συναπάντημα ἐκεῖνο ἔπρεπε νὰ εἶναι πιὸ δυνατὸς καὶ μὲ τὰ καράβια του μαζεμένα,γιατὶ θἄδινε ναυμαχία ἀποφασιστικὴ ἀπ᾽ τὴν ὁποία θὰ ἐξηρτᾶτο ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὅλου σχεδίου του καὶ τὸ περίφημο νησιωτικὸ κράτος ποὺ ὠνειρεύετο.

Ἀλλὰ καὶ τοῦ Καστελλορίζου ἡ καταστροφὴ ἤταν ἀπαραίτητη καὶ ἐτέθη στὸ κονσίλιο ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἐκστρατείας.

Ἀπ᾽ τὸ Τσιρῖγο θἄβαζε πρώρη γιὰ τὸ Καστελόρριζο.

Περισσότερο ἀπὸ δύο μῆνες ἔμεινε ὁ Κατσώνης στὸ Τσιρῖγο χωρὶς νὰ τὸν ἐνοχλήσῃ κανείς.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

Οἱ βαρδιάνοι του ποὖχανε στήση τὴ σκοπιά τους ψηλὰ στοὺς βράχους τοῦ μεγάλου μύτικα ποὺ τὸ λέγανε ἀπὸ τὸ παράξενο σχῆμα του σκυλόδοντο, πολλὲς φορὲς δώσανε τὸ σινιάλο πανιῶν στὸ πέλαο, καὶ τὰ κανόνια τῆς μπούκας ἑτοιμαστήκανε.

Ἀλλὰ κανένα καράβι δὲν ἔβαλε πρώρη γιὰ τὸ μυστικὸ ὅρμο.

Μόνο λίγες μέρες προτοῦ σηκώσουν τῆς ἄγκυρες καὶ κάνουνε πανιά, δύο Μπαρμπερίνικες φοῦστες κυνήγησαν ὡς τὴ μποῦκα μιὰ Γαλαξειδιώτικη σκοῦνα.

Ἤτανε ἡ τελευταία ποὐρχότανε στὸ Τσιρῖγο,γιατὶ οἱ Γαλαξειδιῶτες τὸ μάθανε καϊάργὰ καὶ ἤτανε καὶ οἱ περισσότεροι νοικοχυραῖοι ποὺ δὲν ἔδιναν πίστι στὰ μεγάλα λόγια τοῦ Κατσώνη. Οἱ δύο φοῦστες ἀπὸ λίγο νὰ πέσουνε στοῦ λύκου τὸ στόμα.

Γιατὶ οἱ βαρδιάνοι κάνανε σινιάλο στὰ καράβια καὶ σήκωσαν τούρκικες παντιέρες μὰ οἱ Μπαρμπερίνοι τὴν τελευταία στιγμὴ ἔνοιωσαν τὴν παγίδα.

Ἄλλαξαν λίγες κανονιὲς καὶ φύγανε τρομαγμένες.

("Ἕπεται συνέχεια)

Ὁ ἐν Παρισίοις ἀπὸ τριακονταετίας ἐγκατεστημένος κ. Βασίλειος Κασιμάτης. Ὁ συμπολίτης μας αὐτὸς τοῦ ὁποίου ἡ καλωσύνη, ἡ προθυμία, καὶ ὁ ἀλτρουϊσμὸς ὑπερβαίνει κάθε λογικὸν ὅριον, περιποιεῖ ὄντως ἐν τῇ ξένῃ τιμὴν εἰς τὸ κυθηραϊκὸν ὄνομα. Σπάνιος καὶ εὐθύτατος χαρακτήρ, θαυμάσιος πατριώτης, Ἕλλην καθ᾽ ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως, μεγάλη καρδιὰ μὲ ἕνα φιλοσοφικὸν πνεῦμα ποὺ εὐθὺς τὸ ἀντιλαμβάνεται κανεὶς ὅταν τὸν πλησιάσῃ, ἔχει γίνει τὸ κέντρον γύρω τοῦ ὁποίου ἕνα πλῆθος Ἑλλήνων ὄχι μόνον τῶν Παρισίων ἀλλ᾽ ὅλης τῆς Γαλλίας στρέφεται. Χαίρομεν διότι μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ παρουσιάσωμεν τὴν εὐγενῆ του φυσιογνωμίαν εἰς τοὺς συμπολίτας μας, καὶ εὐχόμεθα ὅπως ὁ ἐξαίρετος αὐτὸς ἄνθρωπος ζήσῃ ἐπὶ πολλὰ ἔτη.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΡΤΡΙΧΑΡΙ ΚΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΑΡΘΟΥΡ ΓΟΥΕΪΓΚΑΛ

Ἡ ἱστορία τῶν πρώτων χρόνων τοῦ ἀρχαίου βασιλείου τῆς Μάλβας τῶν κεντρικῶν Ἰνδιῶν εἶνε πολὺ σκοτεινή. Διασώζεται ὅμως ἀκόμη ἡ ρωμαντικὴ ἱστορία ἑνὸς βασιλέως της, τοῦ Βαρτριχάρι, ὁ ὁποῖος πιθανῶς ἐβασίλευσε κατὰ τὸν β´ αἰῶνα μ.Χ.

Ἡ παράδοσις ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὰ ἑπτὰ πρῶτα ἔτη τῆς βασιλείας του ἔζησε εὐτυχισμένος. Ἀλλ᾽ ἔπειτα ἀνεκάλυψε ὅτι ἡ σύζυγός του, ποὺ τὴν ἀγαποῦσε τρελλά, τὸν ἀπατοῦσε, καὶ αὐτὸ τὸν ἐπηρέασε τόσον πολὺ ὥστε σχεδὸν ἐγκατέλειψε ἐντελῶς τὸν κόσμον. Μέσα εἰς τὴν τρομερὰν του λύπην συνέγραψε τρία βιβλία, ἕκαστον ἐκ τῶν ὁποίων περιέχει 100 ἀφορισμοὺς ποὺ συνοψίζουν τὰς ἰδέας του διὰ τὴν ζωήν.

***

Ὁ περίλυπος βασιλεὺς ἀρχίζει ἔτσι τὸ ἔργον του:

«Ἐπίστευα ὅτι μία γυναῖκα μοῦ ἦταν ἀφωσιωμένη. Ἀλλὰ τώρα τὴν προσείλκυσε ἕνας ἄλλος ἄνδρας, ἐνῷ ἐμένα μὲ γλυκοκυττάζει μία ἄλλη γυναῖκα. Καταραμένοι νὰ εἶνε καὶ οἱ δύο πρῶτοι καὶ ὁ θεὸς τοῦ ἔρωτος καὶ ἡ ἄλλη γυναῖκα καὶ ἐγώ!».

Ἔπειτα ἐκθέτει τὰς γνώμας του διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἔρωτος καὶ τῶν γυναικῶν γενικῶς, καὶ ἀπὸ αὐτὰς ἠμποροῦμεν νὰ φαντασθῶμεν τὴν ἐρωτικήν του τραγῳδίαν.

Ἐπειδὴ ἠπατήθη ἀπὸ τὴν σύζυγόν του, λέγει πολλὰ περιφρονητικὰ διὰ τὴν ἀνοησίαν τῶν ἀνδρῶν καὶ τὴν ἀνικανότητά των ὅπως ψυχολογήσουν καλὰ τὰς γυναῖκας ποὺ ἀγαποῦν.

«Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη, γράφει, εἶνε ἡ ἕνωσις τῶν καρδιῶν δύο ἐραστῶν. Καὶ ὅταν αὐτὴ ἡ ἕνωσις δὲν ἐπιτυγχάνεται, τὸ ἀγκάλιασμα μοιάζει ἁπλῶς μὲ ἐπαφὴν δύο πτωμάτων. Ἀλλὰ πολλὲς γυναῖκες κυττάζουν ἕναν ἄνδρα, ἐνῷ συγχρόνως ὁμιλοῦν πρὸς ἄλλον καὶ σκέπτονται κάποιον τρίτον, καὶ αὐτὸ δείχνει πόσον εἶνε ἀνάξιες διὰ τὸν ἁγνὸν ἔρωτα τῶν ἀνδρῶν. Μιὰ γυναῖκα μοιάζει μὲ εὐκίνητο φειδι: Σκορπάει δηλητήριο δεξιὰ καὶ ἀριστερὸ μὲ τῆς ἐρωτικὲς ματιές της. Καὶ τὰ θύματά της δὲν ἠμποροῦν νὰ γιατρευθοῦν εὔκολα».

«Εἶνε γνωστόν, λέει ἀλλοῦ ὁ Βαρτριχάρι, ὅτι τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν γυναικῶν εἶνε μία νευρικὴ διάθεσις, μία ὄψις ποὺ ἔχει σκληρυνθῆ ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν ματαιοδοξίαν, καὶ μία φύσις ἀδιαπέραστη σχεδὸν σὰν στενώτατο μονοπάτι βουνοῦ. Τὸ στῆθος των κρύβει καρδιὰ ἀπὸ πέτρα, νὰ μάτια των ποῦ πετοῦν φωτιὲς κρύβουν τὴν κακία των, τὰ ὡραῖα χείλη κρύβουν τὴν ἀτιμία των, τὰ κυματοειδῆ μαλλιά των καλύπτουν τὴν ἀνειλικρίνειάν των καὶ τὰ γλυκά των λόγια ἀποκρύπτουν τὴν πανουργίαν των. Τὴ μιὰ στιγμὴ γελοῦν καὶ τὴν ἄλλη κλαῖνε, καὶ ἔτσι κατορθώνουν πάντοτε νὰ κερδίζουν τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἀνδρῶν. «Τί θεία ἔκφρασις!» ἀναφωνεῖ ὁ ἄνδρας ποὺ εἶνε τυφλωμένος ἀπὸ τὸν ἔρωτα καὶ μεθυσμένος ἀπὸ τὴν εὐτυχία. Καὶ ὅμως ἡ φαυλότης τῆς γυναικὸς εἶνε γνωστὴ σ᾽ ὅλη τὴν ὑφήλιο!

»Τὰ ὡραῖα χαρακτηριστικὰ τῆς γυναικὸς ἐξυμνοῦνται ἀπὸ τοὺς ποιητάς. Τὸ πρόσωπό της παραβάλλεται μὲ τὸ λαμπρὸ φεγγάρι καὶ τὰ μάτια της μὲ τὰ ἀστέρια.

»Ἐν τούτοις ἡ ὀμορφιά της δὲν ἀξίζει πραγματικῶς τὸν ἔπαινον. Τοὐναντίον, θὰ ἔπρεπε νὰ δίδεται ὅσον τὸ δυνατὸν μικροτέρα προσοχὴ εἰς τὰ ὡραῖα αὐτὰ πλάσματα, διότι ἡ ἡδονὴ τὴν ὁποίαν χαρίζει ἡ ὀμορφιά των εἶναι προσωρινή, καὶ ὁ ἔρωτάς των εἶνε ἀπατηλὸς σὰν φοῦσκα.

»Ὁ ἔρωτας θὰ ἠμποροῦσε καὶ τοὺς θεοὺς ἀκόμη νὰ ἀναγκάσῃ νὰ γίνουν σκλάβοι μιᾶς γυναῖκας, ποὺ ἔχει μάτια ἀντιλόπης. Τὰ χαμόγελα, αἱ χαριτωμέναι κινήσεις, τὰ παράπονα, τὰ χαμηλωμένα μάτια, αἱ ζηλοτυπίαι, οἱ λυγμοί, ἰδοὺ ποῖα εἶνε τὰ ἐργαλεῖα τῆς γυναικὸς μὲ τὰ ὁποῖα κατεργάζεται τῆς ἁλυσσίδες ποὺ δένουν τοὺς ἄνδρας».

»Ὅλοι οἱ ποιηταί, συνεχίζει ὁ Βαρτριχάρι, εἶχαν ἄδικον ποὺ ὠνόμασαν τὰς γυναῖκας «ἀσθενὲς φῦλον». Ἡ δυναμίς των εἶνε τρομερή.

»Εἰς ὅλες τῆς ἐποχὲς τοῦ ἔτους ἐξασκοῦν τὴν γοητείαν των. Τὴν ἄνοιξι, ὅταν ἡ εὐωδία τῶν λουλουδιῶν ποτίζῃ ὅλα τὰ πράγματα καὶ τὸ γλυκὸ κελάϊδημα τῶν πουλιῶν μαλακώνῃ τὴν καρδιά, αἰσθανόμεθα ἀκατανίκητον πόθον γιὰ τὴν συντροφιά των. Τὸ καλοκαίρι, ὅλα τὰ πράγματα χρησιμεύουν διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὴν δύναμίν των: τὰ σπίτια μὲ τοὺς τεχνητοὺς πίδακας, τὰ λουλούδια, τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ, ἡ ἁπαλὲς μυρωμένες αὖρες, ἡ χαριτωμένες λίμνες, τὰ ἐλαφρὰ φορέματα. Καὶ πάλιν τὸν χειμῶνα, ὑπάρχουν πολλὰ πράγματα γιὰ νὰ κεντρίζουν τὸν ἔρωτα: αἱ ἀστραπαί, τὰ φορτωμένα μὲ βροχὴν σύννεφα, τὰ παγώνια μὲ τὰς περιπαθεῖς φωνάς των, ἡ χλοερὴ γῆ.

«Κυττάξετε, ἐξακολουθεῖ ὁ βασιλεύς, τὴν κομψὴν ἐμφάνισιν μιᾶς θελκτικῆς γυναικός, καθὼς περπατεῖ στὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ, μὲ ἀργὰ καὶ προσεκτικὰ βήματα, καὶ σταματάει κάθε λίγο κάτω ἀπὸ τὴ σκιὰ τῶν δένδρων. Ἄ! τί δὲν μπορεῖ νὰ κατορθώσῃ μιὰ γυναῖκα ὅταν κατακτᾷ τὴν καρδιὰ ἑνὸς ἀνδρός! Μπορεῖ νὰ τὸν κάμῃ τρελλό, νὰ τὸν τυραννῇ μὲ τὴν συμπάθεια καὶ μὲ τὸν ἔρωτά της, νὰ τὸν κοροϊδεύῃ, νὰ τὸν ἀπειλῇ, νὰ τὸν εὐχαριστῇ καὶ νὰ τὸν ταλαιπωρῇ μὲ χίλιους-δυὸ τρόπους. Ὅταν μία γυναῖκα ἐρωτευμένη καταπιάνεται μὲ κάτι, ἀκόμη καὶ ὁ Βράχμαν ὁ ἴδιος φοβεῖται νὰ τῆς φέρῃ ἐμπόδια! Ὑπάρχουν ἄνδρες ποὺ μποροῦν ν᾽ ἀντιμετωπίσουν ἕνα μανιασμένον ἐλέφαντα καὶ νὰ σκοτώσουν λιοντάρι. Ποιὸς ὅμως, καὶ ἀπὸ τοὺς γενναιοτέρους, μπορεῖ ν᾽ ἀντισταθῇ στὴν ἐπίθεσι τοῦ ἔρωτος;

»Καὶ ὅμως, ἡ γυναῖκες εἶνε ἡ μόνη πηγὴ τῶν δεινῶν. Διότι ὁ λύχνος τῆς Σοφίας καὶ τῆς κρίσεως καίει μέσα στὴν καρδιὰ τῶν ἀνδρῶν ἐφ᾽ ὅσον δὲν τὸν σβύνει ὁ ἔρωτας. Ἕνας ἄνδρας μπορεῖ νὰ διατηρήσῃ τὸ μεγαλεῖον του, τὴν εὐγένειάν του, καὶ τὴν πολυμάθειάν του μόνον ἐφ᾽ ὅσον δὲν συναντᾷ τὸν ἔρωτα. Τότε, κάποια γυναῖκα τοῦ ἀνοίγει τὸν δρόμο γιὰ τὴ καταδίκη. Ἡ γυναῖκα εἶνε στρόβιλος ἀβεβαιότητος, πύργος ὑπερηφανείας, φυλακὴ τιμωρίας, θησαυροφυλάκιον ἁμαρτίας, χιλιοπρόσωπος ἀπάτη, ἐμπόδιον τοποθετημένον ἐμπρὸς εἰς τὰς πύλας τοῦ οὐρανοῦ, πεδιὰς κακοηθείας, καλάθι ἀπογοητεύσεων. Εἶνε τὸ ἀνοικτὸ στόμα τοῦ Ἅδου! Εὐτυχισμένος ὁ ἄνδρας ποὺ μπορεῖ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὰς αἰσθήσεις του κατὰ τὴν κρίσιμον περίοδον τῆς νεότητος, ὅταν ἡ πλημμύρα τῆς γυναικείας δυνάμεως εὑρίσκεται εἰς τὴν μεγαλειτέραν της ἔντασιν!

«Ἡ ἀγάπη μοιάζει σὰν ἀστραπὴ στὰ σύννεφα. Τὸ φλογερὸ πάθος τῆς γυναικὸς ποὺ ἀγκαλιάζει τὸν ἐραστήν της δὲν διαρκεῖ παρὰ μιὰ στιγμή. Ὅταν περάσῃ, τί ἄλλο ἀπομένει γιὰ τὸν ἄνδρα παρὰ νὰ ζητήσῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν γαλήνην;

»Καθὼς περνοῦν τὰ χρόνια μας, ἂς ἐλευθερωνώμεθα ἀπὸ τὴν ψευδαπάτην τοῦ ἔρωτος. Εὐτυχισμένοι ὅσοι ἐλευθερώθηκαν ἀπὸ αὐτήν, ὅπως ἀπὸ δηλητήριο φειδιοῦ. Καρδιά μου, ἡσύχασε! φωνάζει ὁ βασιλεύς. Πότε θὰ μπορέσω νὰ κάθωμαι ἥσυχος κοντὰ στὸ ποτάμι ποὺ αἱ ἀμμώδεις ὄχθαι του λαμποκοποῦν μὲ ἐκθαμβωτικὴν λευκότητα κάτω ἀπὸ τὸ φεγγάρι, πότε θὰ μπορέσω νὰ λέω μόνον Θεέ μου! θεέ μου! θεέ μου!», μὲ δακρύβρεχτα μάτια; Τὸ πρόσωπό μου δὲν εἶνε πλέον νεανικό, τὰ μαλλιά μου ἀσπρίζουν, τὰ μέλη μου εἶνε κουρασμένα καὶ μόνον ὁ ἔρωτας παραμένει ἀκόμη ἰσχυρὸς ἐντός μου.

»Ὢ Κύριε, θέλω νὰ σκέπτωμαι Ἐσένα. Θέλω νὰ καθήσω στὸ βράχο μιᾶς σπηλιᾶς καὶ νὰ καλλιεργῶ τὴν ἠρεμίαν τοῦ πνεύματος. Ἀλλὰ πότε θὰ ἐλευθερωθῶ ἀπὸ τὸν πόνο μου; Ὢ ἔρωτα πότε θὰ μὲ ἀφήσῃς: Ἐκοπίασα σκληρὰ διὰ ν᾽ ἀποκτήσω τὴν θρησκευτικὴν γνῶσιν. Ἐταξείδεψα σὲ ξένες πολιτεῖες. Ἐλευθερώθηκα ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνειαν. Ἔπνιξα τὰ δάκρυά μου καὶ ἀνάγκασα τὸν ἑαυτόν μου νὰ γελᾷ, μολονότι ἡ καρδιά μου ἦταν περίλυπη. Ὢ ἔρωτα, ἔρωτα, ἕως ποῦ θέλεις νὰ μὲ ὁδηγήσῃς; Φύγε μακρυά μου! Πάψε, πάψε! Ἔγινα διαφορετικὸς ἄνθρωπος. Ἡ νεότης μου ἐτελείωσε. Ἡ τρέλλα ἐπέθανε μέσα στὴν καρδιά μου, καὶ ὁ κόσμος τώρα δὲν εἶνε γιὰ μένα τίποτε ἄλλο ἀπὸ μιὰ φουχτιὰ χλόη!»

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΜΕΤΟΧΙΚΑ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΑΧ. 1.205.000.000

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ (τῇ 30ῃ Ἰουνίου 1930) » 6.980.000.000

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ *εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.*

Πρακτορεῖον ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ: 51 Maiden Lane.

Γραφεῖον ἐν Σικάγῳ: 33 S. Clark Street.

Ἀνταποκριταὶ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικὰς ἐργασίας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντας ὅρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις (εἰς πρώτην ζήτησιν, ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ ταμιευτηρίου) εἰς δραχμὰς καὶ ξένα νομίσματα μὲ λίαν εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.

Εἰδικαὶ εὐκολίαι, καὶ συγκαταβατικοὶ ὅροι διὰ τὰς καταθέσεις, τὰ ἐμβάσματα καὶ τὰς ἐργασίας ἐν γένει τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διατηρεῖ πλήρες δίκτυον ἀνταποκριτῶν εἰς ὅλας τὰς Πολιτείας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Καναδᾶ, εἶνε δὲ ἀνταποκριτὴς ἐν Ἑλλάδι τῶν μεγαλυτέρων Ἀμερικανικῶν Τραπεζῶν.

HELLENIK BANK TRUST COMPANY NEW YORK, 51 Maiden Lane

Ἱδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως μὲ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ὁλοσχερῶς καταβεβλημένα . . . . Δολλάρια 1.500.000

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Νικόλαος Σεμιτέκολος ἢ Βλῦτος καὶ ἡ δεσποινὶς Διάνα Γεωργίου Κασιμάτη ἢ Πισταλαμίου ἠρραβωνίσθησαν ἐν Κατουνίῳ.

Γεννήσεις

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Δημητρίου Καστρισίου ἔτεκεν ἐν Γουΐτσιτα τῆς Ἀμερικῆς ἄρρεν.

Βαπτίσεις

Ἡ κ. Ἀγγελικὴ Παν. Τριφύλλη ἀνεδέξατο εἰς Μυρτίδια τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Εὐαγγέλου Καβιέρη ὀνομάσας αὐτὸ Παναγιώτην.

Θάνατοι

Εἰς τὸ Πλύμουθ τοῦ Μίτσιγκαν ἐν Ἀμερικῇ ἀπεβίωσεν ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας ὁ συμπολίτης Εὐγένιος ἱερεὺς Φατσέας ἐγκαταλιπὼν σύζυγον καὶ τέσσαρα τέκνα. Τὴν κηδείαν του γενομένην μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας παρηκολούθησαν πλεῖστοι Κυθήριοι ἐκ Ντιτρόϊτ καὶ ξένοι. Πρὸς τοὺς οἰκείους του θερμὰ συλλυπητήρια.

Δωρεαί

Ὁ ἐν Ἄρμινταλ τῆς Αὐστραλίας ἐξαίρετος συμπολίτης κ. Παναγ. Κοσμᾶ Σουρῆς ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἐν Ποταμῷ ναοῦ τῆς Ἰλαριωτίσσης τριάκοντα λίρας διὰ τὴν ἀγορὰν ἑνὸς πολυελαίου ὅστις καὶ ἐτοποθετήθη.

Ἡ ἐν Ἄρμινταλ τῆς Αὐστραλίας κ. Μαρίκα Παν. Σουρῆ ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ναοῦ Ἰλαριωτίσσης ἐν Ποταμῷ δραχμὰς 500 εἰς μνήμην τῆς μητρός της Ἑλένης Κορωναίου.

Ὁ ἐν Νέᾳ Ζηλανδίᾳ τῆς Αὐστραλίας κ. Παναγ. Δ. Γαλάνης ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου λίρας πέντε.

Ἡ ὑπὸ τῆς κυρίας Παναγιωτίτσας Καβάκου κατατεθεῖσα εἰς τὴν ἱερὰν εἰκόνα τῆς Μυρτιδιωτίσσης χρυσῆ καρδία, ἐδωρήθη ὑπὸ τῆς ἐν Γιὸρκ τῆς Πενσυλβανίας κ. Σοφίας Χαρίλ. Καλοπέδη.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Τὸ σπουδαιότερο γεγονὸς τοῦ μηνὸς ἦτο ὁ ἱστορικὸς λόγος τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὸ δεῖπνον τῶν φιλελευθέρων.

—Εἰς τὸν λόγον αὐτὸν εὑρίσκει κανεὶς ὅλον τὸν δυνατὸν καὶ εἰλικρινῆ χαρακτῆρα τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ.

—Σπανίως λόγος περιεῖχε τόσον ὕψος πολιτικῶν ἐννοιῶν καὶ πολιτικῶν διδαγμάτων.»

—«Θεωρῶ τὴν δημαγωγίαν, εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος εἰς ἓν σημεῖον τοῦ λόγου του, ὡς τὴν μεγαλυτέραν λύμην καὶ καὶ τὸν μεγαλύτερον κίνδυνον τῶν ἐλευθέρων πολιτευμάτων.»

—Ὑπάρχει ἀντίρρησις; Μήπως ἡ δημαγωγία δὲν κατέστρεψε καὶ τὴν Ἀρχαία Ἑλλάδα;

—Ὁμιλῶν περὶ τῆς ἐσωτερικῆς συγκοινωνίας τῆς χώρας ὁ κ. Βενιζέλος ἀνέφερεν, ὅτι ὁ Τουρισμὸς μοιράζει εἰς τοὺς εἰσερχομένους καὶ ἐξερχομένους περιηγητὰς τῆς Ἑλλάδος κάρτες μὲ τὸ ἐρώτημα ποίας ἐλλείψεις παρετήρησαν εἰς τὴν χώραν μας.

—Κατὰ κανόνα λοιπὸν αἱ ἐννενήκοντα τρεῖς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀπαντήσεις εἶνε, ὅτι ἡ μεγαλυτέρα καὶ σπουδαιοτέρα ἔλλειψις εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ ἔλλειψις δρόμων.

—Ἰδοὺ γιατί ἡ Κυβέρνησις ἔστρεψεν ὅλην της τὴν προσοχὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῆς Ἑλλάδος.

—Ἡ δημιουργία πολλῶν καὶ μεγάλων δρόμων θὰ μεταβάλλῃ κυριολεκτικῶς τὴν ὄψιν τῆς Ἑλλάδος.

—Φτωχὸ ἦτο τὸ κυνῆγι ἐφέτος εἰς τὴν πατρίδα. Οἱ διάφοροι κυνηγοὶ ἔμειναν ἀπαρηγόρητοι.

—Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν καὶ οἱ ἐξ Ἀθηνῶν κ.κ. Κώστας Ν. Κορωναῖος καὶ Ἰωάννης Μουάτσος οἱ ὁποῖοι μετὰ τοῦ κ. Παν. Θ. Καφάνη ἐκυνηγοῦσαν καὶ οἱ τρεῖς κοντὰ εἰς τὰ Μυρτίδια.

—Σὲ μιὰ στιγμὴ ξεπετάχθη ἕνας λαγὸς ἀπ᾽ ἐμπρός των καὶ τοὔριξαν καὶ οἱ τρεῖς μαζί, ἀλλὰ ὁ λαγὸς δὲν ἔπεσε. Σὲ λίγο ὅμως τὸν βρῆκαν ξερὸ πάρα κάτω καὶ τοῦ ἔκαμαν αὐτοψία ἀλλὰ δὲν βρῆκαν σκάγια ἐπάνω του!

—Ἔκαμαν λοιπὸν συμβούλιον γιὰ νὰ ἐξηγήσουν τὸ φαινόμενον, καὶ κατέληξαν εἰς σοφὸν συμπέρασμα.

—Ὁ λαγὸς εἶχε πάθει συγκοπὴν τῆς καρδίας ἀπὸ τὸ φόβο ποὺ δοκίμασε εἰς τὴν θέαν τῆς τρομερᾶς κυνηγετικῆς πανοπλίας τοῦ κ. Κώστα Κορωναίου, τοῦ ὁποίου ἐπιπροσθέτως, τὰ πολυκαιρίτικα φυσίγγια εἶχαν κολλήσει εἰς τὴν κάνην τοῦ ὅπλου του καὶ εἶχαν πάθει ἀφλογιστία!

—Αὐτὸ ἐν τούτοις δὲν ἠμπόδισε τὸν κ. Κορωναῖο νὰ φωτογραφηθῇ μὲ τὸν λαγὸν εἰς θριαμβευτικὴν στάσιν πρὸς ἐπίδειξιν τῆς κυνηγετικῆς του δεινότητος.

—Ἡ ἐθνικὴ ἑορτὴ καὶ τὰ ἐγκαίνια τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου ἔγειναν ἀφορμὴ νὰ κατέλθουν εἰς Κύθηρα διάφοροι συμπολῖται μας ἐγκατεστημένοι ἀπὸ ἐτῶν εἰς Πειραιᾶ καὶ Ἀθήνας.

—Καὶ ἔμειναν ὅλοι ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὰς προόδους ποὺ παρετήρησαν εἰς τὸν τόπον μας.

—Ἦτο ὅμως καὶ ἡ ἐποχὴ εὐνοϊκή. Οὔτε ζέστη οὔτε κρύο ἔκανε, ἡ δὲ θάλασσα ἦτο ἡσυχωτάτη.

—Ἡ «Λακωνία» τὸ γνωστὸν ἀτμόπλοιον ἔκαμε χρυσὲς δουλειές. Διότι ἐπὶ τέσσαρα πέντε ταξείδια συνεχῆ ἐκουβάλισε ἑκατοντάδας ἐπιβατῶν.

—Καὶ ὅμως οἱ τσιργῶτες ποὺ εἶνε καὶ νησιῶτες καὶ ἔχουν καὶ παράδες δὲν ἠμποροῦν νὰ κάμουν ἕνα βαπόρι τσιργώτικο. Προτιμοῦν νὰ τοὺς τρώ ουν τὰ λεπτὰ ἡ τράπεζες.

—Εἰς ὅλους θὰ μείνῃ ἀλησμόνητη ἡ ὑποδοχὴ τῶν ἐπισήμων εἰς Φριλιγκιάνικα. Ἰδίως ἡ χαριτωμένη συμπεριφορὰ τῶν κοριτσιῶν τοῦ χωριοῦ μετὰ ὡραιότατα λουλούδια.

—Ἕνας ἀέρας ἀνωτέρου πολιτισμοῦ τὴν ὥρα ἐκείνη εἶχε διαχυθῇ εἰς τὴν ἀτμόσφαιρα καὶ ὅλοι διηρωτῶντο ἂν πραγματικῶς αὐτὰ συνέβαιναν εἰς τὸ νησί μας.

—Γι᾽ αὐτὸ ὅσα καὶ ἂν γράψῃ κανείς, καὶ ὅσους ἐπαίνους καὶ ἂν κάμῃ γιὰ τοὺς Φριλιγκιάνους, πάντα θὰ εἶνε εἶνε λιγώτερα ἀπ᾽ ὅσα τοὺς ἁρμόζει.

—Διὰ τὰς φλυαρίας τοῦ προέδρου Χώρας Βαρυπάτη διὰ δῆθεν πολυτελῆ προεκλογικὰ γεύματα εἰς τὴν Μονὴν Μυρτιδίων, πληροφορούμεθα, ὅτι ἐζητήθησαν παρὰ τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου ὡς προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς σχετικαὶ πληροφορίαι.

—Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας νὰ διαβάσουν εἰς τὴν παραπλεύρως στήλην τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «ὁ Βαρτριχάρι καὶ ἡ γυναῖκες».

—Εἶνε ἀπὸ τὰ ὀλίγα ἀριστουργήματα τῆς γραφίδος τὰ ὁποῖα σπανίως συναντᾷ κανεὶς εἰς τὸν ἑλληνικὸν τύπον.

—Ἄλλως τε εἶνε ἐνδιαφέρον γιὰ ὅσους ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ποίησιν καὶ τὸν ἔρωτα καὶ ἰδιαιτέρως γιὰ ὅσους δὲν ἔχουν εὐνοϊκὴν γνώμην γιὰ τῆς γυναῖκες.

κασμένος νὰ καταφεύγῃ εἰς δωροδοκίας διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ταχυτέραν ἢ τὴν εὐνοϊκωτέραν δι᾽ αὐτὸν διεκπεραίωσιν τῶν δοσοληψιῶν του μὲ τὸ κράτος. Ἐὰν ὁ ὑπαλληλικὸς κόσμος τὸ πιστεύει αὐτό, ἀσφαλῶς ἔχει νὰ ζημιωθῇ, διότι οὐδεὶς θ᾽ ἀνεχθῇ νὰ συνεχισθῇ μία τοιαύτη κατάστασις ἐγκυμονοῦσα τόσους κινδύνους διὰ τὴν ὑπόστασιν τῆς χώρας. Ἂς λάβῃ συνεπῶς ὑπ᾽ ὄψει του, ὅτι μίαν ὑποχρέωσιν ἔχει: Τὴν ὑποχρέωσιν ν᾽ ἀλλάξῃ ἀντίληψιν, καὶ νὰ σκεφθῇ ὅτι ὀφείλει νὰ ὑπηρετῇ τὸ Κράτος καὶ τὸν πολίτην ἀφατριάστως καὶ προθύμως.

Ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ κατηρτίζετο μία ἀμερόληπτος καὶ αὐστηρὰ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν σωρείαν τῶν εἰς βάρος τοῦ λαοῦ ὑπαλληλικῶν παραβάσεων, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι μέγα μέρος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων θ᾽ ἀπεπέμπετο. Θὰ εἴχομεν δὲ καὶ ἡμεῖς νὰ παρουσιάσωμεν γεγονότα πείθοντα ἀπολύτως, ὅτι ἡ ἐξέγερσις τῶν φιλελευθέρων πολιτῶν καὶ πολιτευομένων διὰ τὴν τοιαύτην τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων συμπεριφοράν, καὶ ἡ ἀξίωσις ὅπως ληφθοῦν ἀποτελεσματικὰ πρὸς διόρθωσιν αὐτῆς μέτρα, εἶνε εὐλογωτάτη.

"ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ,,
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ ἐτησία		Δραχ. 50
Ἐξωτερικοῦ	»	Λίρας Ἀγγλ. 1
Ἀμερικῆς	»	Δολλάρια 5

Ἡ συνδρομὴ ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἀποδίδονται.

Διαχειριστὴς καὶ ὑπεύθυνος
ΑΛΕΚΟΣ Π. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ

Η ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον, ὁ ἐπίτιμος δημότης Ποταμοῦ κ. Περικλῆς Μαζαράκης ἐδημοσίευσε εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 38 τῆς 27 Σεπτεμβρίου τεῦχος τοῦ ἐγκρίτου περιοδικοῦ «ΕΡΓΑΣΙΑ» τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον ἀφορῶν καὶ τὰ Κύθηρα.

***

Εἶνε ἰδιαζόντως εὐχάριστον ὅτι ἐδόθη ἀφορμή, μὲ τὰς ἑορτὰς τῆς Ἑκατονταετηρίδος, νὰ ἀναζωπυρωθῇ τὸ λαϊκὸν αἴσθημα καὶ ἡ μία ἐπαρχία διαδεχομένη τὴν ἄλλην νὰ πλειοδοτήσῃ εἰς πατριωτικὰς ἐκδηλώσεις, προκαλούσας ἐντύπωσιν, καθ' ὅσον ἀτυχῶς μέχρι τοῦδε, ἐντὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, πᾶσα ἑορτὴ διεξήγετο μόνον εἰς Ἀθήνας, εἰς δὲ τὰς ἐπαρχίας ἐπεκράτει μελαγχολικὴ ἠρεμία, μὴ μεταλλάσσουσα τὴν καθημερινὴν ζωήν, τὴν ὁποίαν ἐποίκιλλον ἐνίοτε ἐκδρομαὶ ἐξ Ἀθηνῶν.

Οἱ Ἕλληνες δὲν γνωρίζουν ἀκόμη τὸν φυσικὸν πλοῦτον τῆς χώρας, τὰ μαγευτικὰ τοπεῖα, τὰς ἐξόχους ἰαματικὰς πηγάς, τὰς μοναδικὰς ἀρχαιότητας, τὴν εἰς πλείστας ἐπαρχίας κοινωνικὴν πρόοδον, ἐξωτερικευομένην δι' ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων, συγκοινωνίας, ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀνεγέρσεως ναῶν δι' ἰδιωτικῶν ἐράνων ἰδίως τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἑλλήνων, οἵτινες πολλάκις ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῶν ἀποστέλλουν, ἐκτὸς τῶν εἰς τὰς οἰκογενείας των διὰ τὴν οἰκονομικὴν των ἐνίσχυσιν, καὶ διὰ κοινωφελεῖς σκοπούς. Ἀμφιβάλλομεν ἂν ἄλλο ἔθνος ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τοιαύτην ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα. Αἱ Ἀθῆναι κοσμοῦνται διὰ σειρᾶς δημοσίων ἱδρυμάτων ἢ φιλανθρωπικῶν ἀσύλων, οἰκοδομηθέντων παρὰ φιλογενῶν πλουτισάντων εἰς τὴν ξένην, πολλῶν δέ, ὅπως ὁ Ἀβέρωφ, οἱ Ριζάραι, οἱ Καπλάναι, ὁ Ἀρσάκης, ὁ Βαρβάκης, ὁ Κοργιαλένιος καὶ ἄλλοι, οὐδέποτε ἐπισκεφθέντων τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἀπαράλλακτα καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας.

***

Μία ἐκ τῶν μεγάλων ἐλλείψεών μας εἶνε ἡ ἀτελὴς εἰς τὰς νεωτέρας γενεὰς μετάδοσις καὶ ἐξιστόρησις τῶν μεγάλων ἀγώνων τῶν ἡρώων τοῦ 1821. Ἀτυχῶς οἱ ἱστορικοί μας δὲν ἐνδιατρίβουν εἰς πολλὰ ἐκ τῶν σημαντικωτέρων σημείων τοῦ Ἀγῶνος, οὕτω δὲ πολλοὶ ἥρωες παρήρχοντο σχεδὸν ἐν ἀφανείᾳ μέχρι τοῦδε, ἡ δὲ ἀτελεστάτη διδασκαλία τῆς Ἱστορίας ἐν τοῖς σχολείοις μόνον γενικὰς γραμμὰς ἱστορικῶν γνώσεων μετέδιδεν εἰς τοὺς νεαροὺς σπουδαστάς.

Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Ἰταλίαν, εἰς πᾶσαν πόλιν τῆς ὁποίας, ἀκόμη καὶ ἐκ τῶν μικροτέρων, ὑψοῦνται ἀγάλματα καὶ προτομαὶ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν της, εἰς τὴν Ἑλλάδα μέχρι πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν μετρημέναι εἰς τὰ δάκτυλα τῶν χειρῶν ἦσαν αἱ προτομαὶ καὶ τινες ἀνδριάντες τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος καὶ τῶν μετέπειτα χρόνων.

Εὐτυχῶς αἱ ἑορταὶ τῆς Ἑκατονταετηρίδος ἔδωκαν ἐφέτος ἀφορμὴν νὰ ἀνανήψῃ ὁ λαὸς ἐκ τῆς νάρκης καὶ τῆς ἐπιλησμοσύνης πρὸ τοὺς δημιουργοὺς τῆς Πατρίδος, νὰ ἀνεγείρῃ καὶ εἰς μικρὰς κωμοπόλεις καὶ χωρία καὶ ἱστορικὰς θέσεις ἀγάλματα, προτομὰς καὶ ἀναθηματικὰς στήλας, καὶ πλήρης χαρᾶς νὰ ὑποδέχεται μὲ ἀνυπόκριτον εὐχαρίστησιν τοὺς πρὸς ἑορτασμὸν μεταβαίνοντας ἀντιπροσώπους τοῦ Κράτους, τοῦ Στρατοῦ, καὶ Ναυτικοῦ, τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑκατονταετηρίδος, τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας, τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Ἀκαδημίας, ὡς καὶ τῶν Συλλόγων ἢ Σωματείων.

***

Ἀλλ' αἱ ἑορταὶ αὗται ἔδωκαν ἀφορμὴν νὰ πανηγυρίσουν πολλαὶ ἐπαρχίαι καὶ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας κοινωφελῶν ἔργων, τὴν ἵδρυσιν δημοσίων κτιρίων ἢ τὴν ἀρχὴν τῆς συγκοινωνίας δι' ὁδῶν, τὰς ὁποίας δὲν κατεσκεύασε τὸ Κράτος, ἀλλ' ἰδιῶται.

Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν δύο ἐπαρχίας ἐκ τῶν μᾶλλον μεμακρυσμένων, τῆς Εὐρυτανίας ἀπὸ ξηρᾶς καὶ τῶν Κυθήρων ἀπὸ θαλάσσης. Τὸ Κράτος, περιοριζόμενον εἰς τὰ κέντρα, λησμονεῖ ἐπαρχίας ἐχούσας καὶ αὐτὰς τὴν ἱστορίαν των καὶ συμβαλλούσας εἰς τὴν πρόοδον καὶ ἐκπολιτιστικὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ. Αἱ εἰς τὰ μεγάλα κέντρα καὶ τὰς συγκοινωνιακὰς ἀρτηρίας ἐπισκέψεις δὲν κάμνουν τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν προξενεῖ ἡ ἐπίσκεψις τῶν ἀπωτέρων ἐπαρχιῶν, καὶ δὲν δύναταί τις μεταβαίνων ἐκεῖ ἢ νὰ ἐξάρῃ τὸν πατριωτισμὸν τῶν ξενιτεμένων τέκνων τὰ ὁποῖα μακρὰν τῆς Πατρίδος παλαίοντα τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς αὐτοσυντηρήσεως, δὲν λησμονοῦν καὶ τὴν Πατρίδα.

***

Ἀρχαῖον ῥητὸν λέγει: **«Μαλέαν δὲ κάμψας, ἐπιλάθου τῶν οἴκαδε».** Τὸ ῥητὸν ὅμως τοῦτο δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς ἀκριβῶς ἔναντι τοῦ τρικυμιώδους Μαλέα Κυθηρίους. Ἀναχωροῦντες ἐκ τῆς ὀρεινῆς καὶ βραχώδους νήσου των καὶ διαπλέοντες θαλάσσας καὶ ὠκεανούς, ἐγκαθίστανται εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ Αὐστραλίαν ἰδίως, ἀρχίζουν τὴν βιοπάλην γίνονται οἰκογενειάρχαι, προτιμῶντες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Κυθηρίας ὡς συζύγους, ἀναπτύσσονται ἐμπορικῶς, ἄλλοι ἐξελίσσονται εἰς ἐπιστήμονας διακεκριμένους, καὶ στέλλουν, στέλλουν διαρκῶς εἰς τὴν πατρίδα χρήματα διὰ κατασκευὴν λιμένων, ὁδῶν, ἐκκλησιῶν, σχολείων. Χιλιάδας δολλαρίων ἀπέστειλαν αὐθορμήτως, εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε διὰ τοῦ ἀξίου αὐτῶν ἀντιπροσώπου ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ κ. Παν. Τσιτσίλια, ὅστις μὴ ἀποκνήσας κόπους καὶ ταλαιπωρίας μακρῶν ταξιδίων μετέβη κατ' ἐπανάληψιν εἰς Ἀμερικὴν καὶ Αὐστραλίαν, καὶ ἐπικαλεσθεὶς τὸν πατριωτισμὸν τῶν ξενιτεμένων συμπατριωτῶν του ἐπανῆλθε κομίζων τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ διὰ τὴν κατασκευὴν ἔργων προόδου μὲ τὰ ὁποῖα ἐπλουτίσθη τὸ μακρυσμένο νησὶ τῶν Ἰονίων. Οὕτω ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Ἑκατονταετηρίδος ἑώρτασαν οἱ Κυθήριοι συγχρόνως τὰ ἐγκαίνια τῆς ὁδοῦ ἀπὸ τοῦ λιμένος Διακοφτίου μέχρι τῆς πρωτευούσης τῆς νήσου, διερχομένης διὰ πλείστων χωρίων, μετ' ὀλίγον δὲ θὰ ἑορτάσουν τὰ ἐγκαίνια καὶ μεγαλοπρεποῦς σχολικοῦ μεγάρου, διὰ τὸ ὁποῖον ἄλλαι χιλιάδες διετέθησαν, καὶ ἑτοιμάζονται νὰ κατασκευάσουν καὶ λιμένα εἰς ἐνδεδειγμένον ἐπίκαιρον σημεῖον τῆς νήσου.

***

Τὰ αὐτὰ συμβαίνουν καὶ εἰς ἄλλην μακρυνὴν ἐπαρχίαν τοῦ Κράτους, τὴν εὔανδρον Εὐρυτανίαν, ἥτις προνομιακῶς δύναταί τις νὰ εἴπῃ διεκρίνετο καὶ διακρίνεται διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἀντιπροσώπους της ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ. Πολλοὶ τῶν κατοίκων της φεύγοντες ἀπὸ τὰ ὀρεινὰ καὶ ἀπρόσιτα χωριά των πρὸς εὕρεσιν πόρων ζωῆς καὶ ἀναπτυσσόμενοι ἐμπορικῶς εἰς Κωνσταντινούπολιν —κατὰ τοὺς καλοὺς τῆς χρόνους— καὶ εἰς Ἀμερικήν, ἀπέστελλαν καὶ ἀποστέλλουν τώρα ἀκόμη χρήματα διὰ τὴν ἀνέγερσιν σχολικοῦ μεγάρου, ἀξίας ἑκατομμυρίων ὅλον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐζήλευον δικαίως οἱ Ἀθηναῖοι, ἂν εἶχαν τοὐλάχιστον τὴν προσέγγειαν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν ἀφαντάστου φυσικῆς καλλονῆς Εὐρυτανίαν μὲ τὰ παρθένα δάση, τὰ κρυσταλλένια νερά, καὶ μὲ τὴν ἐγκάρδιον ξενίαν τῶν ὑπερηφάνων κατοίκων της, τοὺς ὁποίους μόνον ἐκ φήμης γνωρίζουν ἢ ἀπὸ τοὺς ἡρωϊκοὺς εὐζώνους, οἱ ὁποῖοι ἐδόξασαν μαζὶ μὲ τόσους ἄλλους συμμαχητὰς τὴν Πατρίδα των καὶ ἔχουν γράψει μεγαλειώδεις σελίδας εἰς τὴν νεωτέραν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος.

***

Δὲν εἶνέ τι παράδοξον, μετὰ τὰ ἀνωτέρω, ὁ πανηγυρικὸς ἑορτασμὸς τῆς Ἑκατονταετηρίδος ἐν Εὐρυτανίᾳ, ἡ ἀνέγερσις τῆς προτομῆς τοῦ δημοφιλεστάτου τῶν ἡρώων τοῦ 1821 Μάρκου Μπότσαρη, καὶ ἡ ἀνέγερσις στήλης ἀναθηματικῆς εἰς τὸν τόπον τοῦ θανάτου του, ὑψουμένης εἰς τὸ μέσον δάσους καὶ πλησίον δροσερᾶς πηγῆς, ὅπου οἱ Εὐρυτᾶνες ὡς εἰς προσκύνημα μεταβαίνουν, ὑπερηφανευόμενοι διὰ τὸν ἔνδοξον Σουλιώτην, ὁ ὁποῖος ἔπεσεν εἰς Κεφαλόβρυσο ὀλίγον ἔξω τοῦ Καρπενησίου καὶ λατρεύεται ὡς Εὐρυτάν.

Ἐπίσης εἰς ἕτερον μεγάλον συμπατριώτην των ἀνήγειραν μνημεῖον ἐπὶ τῆς ἑτέρας πλατείας τοῦ Καρπενησίου, παρὰ τὸ νεόδμητον γυμνασιακὸν μέγαρον. Ὁ Ἀθανάσης Καρπενησιώτης δὲν εἶνε, ὡς ὁ Μπότσαρης, γνωστὸς εἰς τοὺς πολλούς, λόγῳ τῆς ἀνεπαρκοῦς, ἐπαναλαμβάνομεν, διδασκαλίας τῆς Ἱστορίας. Καὶ εἶνε ἄξιοι ἰδιαιτέρας τιμῆς οἱ λογογράφοι οἵτινες ἤρχισαν τὴν δημοσίευσιν ἱστορικῶν βιογραφιῶν τῶν περιφανεστέρων ἀγωνιστῶν αἵτινες ἐλπίζομεν νὰ ἀποτελέσουν βραδύτερον τόμον ἀπαραίτητον ἰδίως διὰ τὴν νεωτέραν γενεάν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ χρησιμεύσῃ οὗτος ὡς διδακτικὸν κειμήλιον καὶ εἰς τὰ σχολεῖα ὡς διδακτικὸν βιβλίον.

Καὶ εἶνε ὁ Ἀθανάσης Καρπενησιώτης ὁ πεσὼν εἰς τὴν ὄχθην τοῦ Προύθου τῆς Μολδαβίας, ἀφοῦ διεξήγαγε σειρὰν μαχῶν μὲ τετρακόσια μόνον παλληκάρια του, ἀπέναντι δυσαναλόγως πολυαρίθμου ἐχθροῦ, ἀφοῦ προηγουμένως ἐμυήθη ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντην εἰς τὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας. Σωζόμενα χρονικὰ περιγράφουν μὲ ζωηρότατα χρώματα τὸν ἔνδοξον θάνατόν του, τελευταίου πεσόντος ἐκ τῶν συναγωνιστῶν του. Καὶ ἦσαν οὗτοι ἐξ ὅλων σχεδὸν τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν, Ἑπτανήσιοι καὶ Χῖοι, Ἠπειρῶται καὶ Πελοποννήσιοι, Κρῆτες καὶ Κεῖοι ἀκόμη, οἵτινες «σύραντες τὰ ξίφη καὶ ὁρμήσαντες κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ ἀφοῦ πολλοὺς ἔσφαξαν, κατεκόπησαν».

***

Ὁ ἑορτασμὸς τῆς Ἑκατονταετηρίδος ὄχι μόνον εἰς τὸ κέντρον, μὲ πομπώδεις λόγους καὶ παρατάξεις, ἀλλὰ εἰς ὅλον τὸ Κράτος ἐκ περιτροπῆς, θὰ συντελέσῃ ἀναντιρρήτως εἰς τὴν τόνωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πληρεστέραν γνῶσιν τῆς Ἱστορίας.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΔΙ' ΕΝΑ ΑΝΔΡΑΓΑΘΗΜΑ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ἀπὸ τὸ φύλλον τῆς «Κυθηραϊκῆς» 2 Σεπτεμβρίου 1930 πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κ. Νικ. Ι. Κατσούλης κατεδικάσθη ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου Κυθήρων εἰς τριῶν ἡμερῶν κράτησιν καὶ τα ἔξοδα τῆς δίκης διότι, τὴν 21 Ἰανουαρίου 1930 ἐνταῦθα, ἀπροκλήτως, καὶ ἐν βρασμῷ ψυχῆς, ὥρμησε καὶ ἐπέφερε διὰ τῶν γρόνθων του!! διάφορα μωλωπίσματα εἰς τὸν κ. Παναγ. Κυρ. Κορωναῖον. Ἡ ἐν λόγῳ εἴδησις κατέπληξε ἡμᾶς τοὺς γνωρίζοντας τὰ πράγματα, δεδομένου ὅτι τὸ ἐπεισόδιον ἔλαβε χώραν ἐν Ποταμῷ καὶ ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, ἐὰν δὲ δὲν μᾶς ἀπατᾷ ἡ μνήμη αἱ καταβληθεῖσαι παρὰ τῶν ἰατρῶν προσπάθειαι διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ προσώπου τοῦ κ. Κατσούλη δὲν ἦσαν μικραί.

Καίτοι τὸ ἐπεισόδιον ἐλύπησε τὸ κοινὸν ἐνταῦθα ὅπερ παρέστη μάρτυς ἑνὸς μπόξιν μὰτς τ' ἀποτελέσματα τοῦ ὁποίου ἐφάνησαν καὶ ἐγένοντο γνωστὰ ἐν Ποταμῷ αὐθωρεί, ἔχομεν ἐξ ὑποχρεώσεως τὸ καθῆκον νὰ συγχαρῶμεν τὸν κ. Νικ. Κατσούλην διότι καλὰ τὰ κατάφερε.

Ἐν Ποταμῷ τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1930
Ποταμίτης

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς τοὺς ἀρραβωνισθέντας κ. Νικόλαον Σεμιτέκολον καὶ δεσποινίδα Διάνναν Γ. Κασιμάτη, ἀνταξίους βλαστοὺς ἐξαιρέτων γονέων, καὶ προικισμένους μὲ ὅλα τὰ πλούσια καὶ εὐγενῆ χαρίσματα, εὔχομαι ταχεῖαν τὴν στέψιν καὶ τὸν βίον ἀνέφελον.

Πέτρος Καλοκαιρινὸς Φουντούλης

ΠΕΝΘΗ

Ἀπεβίωσεν ὅλως αἰφνιδίως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου ἔνθα ἀπὸ ἐτῶν ἦτο ἐγκατεστημένος, ὁ ἔγκριτος συμπολίτης Δημήτριος Πατρίκιος. Ὁ θάνατός του θ' ἀκουσθῇ μετὰ μεγάλης λύπης ἀπὸ τοὺς Κυθηρίους, καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τοὺς κατοίκους Καραβᾶ τὸ χωρίον τῶν ὁποίων δι' ἀλεπαλλήλων καὶ γενναίων δωρεῶν του εὐηργέτησε. Ὁ ἀείμνηστος Πατρίκιος θὰ παραμείνῃ διὰ τοὺς μεταγενεστέρους ὡς ἕνα διαρκὲς παράδειγμα φιλεργίας καὶ ἐξαιρετικῆς δραστηριότητος, προσόντα τὰ ὁποῖα τοῦ ἐπέτρεψαν ν' ἀναδειχθῇ εἰς τὴν χώραν τοῦ Νείλου, καὶ νὰ καταλάβῃ ἐξέχουσαν μεταξὺ τῆς ἐκεῖ ἑλληνικῆς παροικίας θέσιν. Θλιβόμενοι διὰ τὴν πρόωρον ἀπώλειαν τοῦ καλοῦ συμπολίτου καὶ εὐεργέτου τῆς νήσου μας, ἀπευθύνομεν πρὸς τοὺς οἰκείους του καὶ τοὺς συγγενεῖς του τὰ θερμά μας συλλυπητήρια.

"ΦΩΝΗ ΚΥΘΗΡΩΝ,,

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

UNITED STATES OF AMERICA
The State of Michigan
DEPARTMENT OF STATE
TO ALL TO WHOM THESE PRESENTS SHALL COME:

I, John S. Haggerty, Secretary of State of the State of Michigan and Custodian of the Great Seal thereof, Do Hereby Certify that Articles of Association of
CYTHERIAN BROTHERHOOD "AGHEA MONE"
were duly filed in this office on the Seventh day of November A.D., Nineteen Hundred and Twenty - nine and the said Company is authorized to commence its business in conformity with Act 84, Public Acts of 1921, as amended.

In Testimony Whereof, I have hereunto set my hand and affixed the Great Seal of the State at the Capitol, in the City of Lansing, this Seventh day of November A.D. 1929

John S Haggerty
Secretary of State

Ἡ ἔγκρισις τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἐν Ντητρόϊτ Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος ἡ «Ἁγία Μόνη».

Ὁ ἐν Γουεστμίνστερ τοῦ Μέριλαντ κ. Παναγιώτης Νικολ. Χελώνης. Ὁ νέος αὐτὸς συμπολίτης μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν του ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν Γυμνάσιον ἐπεδόθη λίαν ἐπιτυχῶς εἰς ἐμπορικὰς ἐργασίας μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Ζαχαρία. Ὅταν δὲ ἐξερράγη ὁ Παγκόσμιος πόλεμος κατετάχθη εἰς τὸν ἀμερικανικὸν στρατὸν ὡς ἁπλοῦς στρατιώτης. Ταχέως ὅμως διακριθεὶς προήχθη εἰς δεκανέαν, λοχίαν καὶ ἐπιλοχίαν καὶ κατόπιν προτάσεως τοῦ συντάγματός του εἰσήχθη εἰς τὴν σχολὴν τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεφοίτησε δέκατος ὄγδοος κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας μεταξὺ 765 ἄλλων Ἀμερικανῶν συναδέλφων του. Ἔχει τιμηθῇ διὰ πολλῶν μεταλλίων ἱκανότητος καὶ ἐξελέγη κατ' ἐπανάληψιν ἀρχηγὸς τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ του τμήματος τῆς Ἀμερικανικῆς Λεγεῶνος. Ὡς μέλος δὲ τῆς Ἀχέπα προσέφερε καὶ προσφέρει πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἑλληνισμόν. Φίλος τῶν κοινωφελῶν ἔργων τῆς νήσου μας ἦλθεν πολλάκις ἀρωγὸς εἰς ταῦτα, καὶ δὲν παύει συνιστῶν εἰς ὅλους νὰ ἀγαποῦν τὴν πατρίδα. Διὰ τοιούτους συμπολίτας δικαίως σεμνύνονται τὰ Κύθηρα.

Οἱ ἐν Μπέλεβιλ συμπολῖται κ.κ. Ἰωάννης Θ. Σουρῆς, Βασίλ. Θ. Σουρῆς, Περικλῆς Β. Κουκούλης καὶ ὁ μικρὸς Βρεττὸς Περ. Κουκούλης.

Ὁ ἐν Νιούπορτ συμπολίτης κ. Γεώργιος Ἐμμ. Κασιμάτης Λευθέρης ἐγκατεστημένος ἀπὸ ἐτῶν ἐν Ἀμερικῇ.

Ὁ ἐν Μέρσεντ τῆς Καλλιφόρνιας κ. Θεόδωρος Δ. Λεώνης μετὰ τῆς κυρίας του καὶ τοῦ τέκνου των.

ΔΙΑ ΤΟ ΤΖΑΝΝΕΙΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Παραθέτομεν κατωτέρω ἀπόσπασμα πρακτικῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πειραιῶς καθ' ὃ ὁ συμπολίτης δημοτικὸς Σύμβουλος κ. Ἀλκιβιάδης Μανέας ὑπεστήριξε ὀρθὴν πρότασίν του σχετικῶς μὲ τὸ Τζάννειον Νοσοκομεῖον Πειραιῶς.

Ἐπὶ τοῦ 3ου θέματος. «Ἔγκρισις τῆς ὑπ' ἀριθ. 5 ἀποφάσεως τοῦ Ἀδελφάτου τῆς ἀφορώσης τὸν Ὀργανισμὸν τοῦ Τζανείου Δημοτικοῦ Νοσοκομείου».

Ὁ Σύμβουλος κ. Ἀλκιβ. Μανέας λαβὼν κατόπιν τὸν λόγον λέγει:

«Ἡ ἵδρυσις τοῦ Τζαννείου Δημοτικοῦ Νοσοκομείου, τὸ ὁποῖον τυγχάνει τὸ εὐεργετικώτερον τῶν ἐν Πειραιεῖ Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων, ὀφείλεται ὡς γνωστὸν εἰς τὸν συμπολίτην μου Κυθήριον ἀείμνηστον Νικήταν Τζάννην, ὅστις τὰ πλημμυροῦντα αὐτὸν φιλάνθρωπα αἰσθήματα ἐνεσάρκωσε καὶ ἐξωτερίκευσεν εἰς τὸ ἵδρυμα τοῦτο.

Τὸ Κυθηραϊκὸν στοιχεῖον, ὅπερ μετὰ δικαίας ὑπερηφανείας παρακολουθεῖ τὴν λαμπρὰν σταδιοδρομίαν τοῦ ἱδρύματος τούτου, ὡς καὶ τοῦ ἑτέρου ὁμωνύμου Ὀρφανοτροφείου, χωρὶς νὰ ἐκληφθῇ ὡς κατεχόμενον εἴτε ὑπὸ φιλοδοξίας εἴτε ὑπὸ ἄλλων αἰσθημάτων ξένων πρὸς τὴν ἐγνωσμένην μετριοφροσύνην τῶν Κυθηρίων, θὰ ἐτόλμα δι' ἐμοῦ νὰ παρακαλέσῃ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, ὅπως, πρὸς τιμὴν τῆς μνήμης τοῦ Μεγάλου τούτου Εὐεργέτου τοῦ Πειραιῶς, εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ ἐν λόγῳ Φιλανθρωπικοῦ Ἱδρύματος περιληφθῇ καὶ εἷς τοὐλάχιστον Κυθήριος ἐκ τῆς πλειάδος τῶν ἐπιλέκτων συμπολιτῶν μας τῶν ἐγκατεστημένων ἐν τῇ πόλει μας καὶ διακρινομένων ἐν τῇ Ἐπιστήμῃ ἢ τῷ Ἐμπορίῳ ἢ τῇ Βιομηχανίᾳ, ἐν πλήρει βεβαιότητι ὅτι καὶ οὗτος θέλει συμβάλλει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἱδρύματος.

Διὰ τοῦτο ὑποβάλλω, κ. Πρόεδρε, τὴν πρότασιν ὅπως εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ὑπὸ συζήτησιν Ὀργανισμοῦ, ἐπενεχθῇ ἡ ἑξῆς τροποποίησις. Ἡ φράσις «ἐκ τῶν ὁποίων εἷς ἀπαραιτήτως δέον νὰ εἶναι ἰατρὸς» ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς φράσεως «ἐκ τῶν ὁποίων ἀπαραιτήτως εἷς δέον νὰ εἶναι ἰατρὸς καὶ εἷς Κυθήριος ἐγκατεστημένος ἐν Πειραιεῖ καὶ τυγχάνων δημότης Πειραιῶς, ἐκλεγόμενος δὲ μεταξὺ τῶν ἑκάστοτε ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς-Ἀθηνῶν». Παρακαλῶ δὲ τὸ Σῶμα ὅπως εὐαρεστηθῇ καὶ δεχθῇ τὴν τροποποίησιν ταύτην.»

Ὁ κ. Τσῖγκος συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς προτάσεως.

Ὁ κ. Δήμαρχος λέγει ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἀειμνήστου Τζάννη τιμᾶται καὶ θὰ τιμᾶται ἐπ' ἄπειρον, ἐφ' ὅσον τὸ Νοσοκομεῖον φέρει τὸ ὄνομα τοῦ Ἱδρυτοῦ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ παρίσταται ἀνάγκη ἄλλων σημερινῶν ἐκδηλώσεων εἰς μεγαλυτέραν ἔξαρσιν τῆς μνήμης του. Ἀποδέχεται οὐχ ἧττον τὴν πρότασιν τοῦ κ. Μανέα, ἐφαρμοσθησομένην εἰς τὸ μέλλον, ἄνευ ὅμως τοῦ περιορισμοῦ τῆς ὑποδείξεως τοῦ προσώπου παρὰ τῆς Κυθηραϊκῆς παροικίας, διότι τοῦτο θ' ἀπετέλει μίαν δέσμευσιν τῆς ἐλευθέρας ψήφου τῶν Συμβούλων.

Ἡ πρότασις τοῦ κ. Μανέα γίνεται παμψηφεὶ ἀποδεκτὴ μὲ τὴν σχετικὴν ὑπόδειξιν τοῦ κ. Δημάρχου.

ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΙΑ ΟΔΟΥ

Κατόπιν ψηφίσματος τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Πειραιῶς, ἡ ἐν Νέῳ Φαλήρῳ ὁδὸς Ἡρακλέους μετωνομάσθη εἰς ὁδὸν Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης, πρὸς τιμὴν τῆς Προστάτιδος τῆς νήσου μας τῆς ὁποίας ὡς γνωστὸν ἀνηγέρθη καὶ φερώνυμος εἰς ὡραίαν τοποθεσίαν ἐν Νέῳ Φαλήρῳ ναός.

ΧΗΜΙΚΟΝ
ΟΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΠΑΝ. Μ. ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
ΓΩΝΙΑ ΑΙΓΑΛΕΩ & ΠΑΛΑΜΗΔΙΟΥ (Συν. Ἁγ. Σοφίας)
ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ: Παραρτήματα ἐν Ποταμῷ καὶ Καρβουνάδες.
Διὰ τὰς διορθώσεις τῶν μούστων καὶ τὴν ἐπιτυχίαν ἐκλεκτῶν κρασιῶν, ΕΓΓΥΑΤΑΙ Η ΕΠΙ ΕΠΤΑΕΤΙΑΝ ΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑ *τοῦ ἄνω ἐργαστηρίου.*

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
Ο ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΛΑΝΟΣ
ἢ ΛΕΟΥΣΑΚΗΣ
Πτυχιοῦχος
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
Ἐγκατεστάθη εἰς Κύθηρα
ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ
ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΔΙΑΚΟΦΤΙΟΥ

Μετὰ τὸν ἐγκαινιασμὸν τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου ἡ ἐπὶ τῆς κατασκευῆς ἐπιτροπὴ αὐτῆς, προκειμένου λίαν προσεχῶς νὰ τακτοποιηθῇ τακτικὴ θαλασσία συγκοινωνία μετὰ τοῦ λιμένος Διακοφτίου, ἤρχισε προβαίνουσα ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν λῆψιν ὅλων τῶν μέτρων ὥστε νὰ κατασκευασθῇ ληθίνη ἡ μικρὰ καὶ προσωρινὴ ξυλίνη γέφυρα διὰ τῆς ὁποίας διῆλθον τ' αὐτοκίνητα κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων, καὶ νὰ διευρυνθοῦν ὡρισμένα σημεῖα τῆς ὁδοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ ὀχετοί, καὶ ἐν γένει νὰ συμπληρωθῇ πᾶσα ἔλλειψις. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. μηχανικοῦ δέον νὰ παρέλθῃ ἡ περίοδος τῶν βροχῶν διὰ νὰ καθήσῃ καλὰ ὁ δρόμος καὶ νὰ φανοῦν τὰ σημεῖα τὰ χρήζοντα συμπληρώσεως, διότι ἄνευ αὐτοῦ δὲν δύναται ν' ἀρχίσῃ ἡ σκυρόστρωσις ἡ ὁποία εἶνε ἐξ ἴσου μὲ τὴν κατασκευὴν σημαντικωτάτη ἐργασία. Συγχρόνως συγκεντροῦντα ὅλα τὰ στοιχεῖα πρὸς ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου.

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ

Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταθμάρχου Ἀντικυθήρων ἐτοποθετήθη ὁ ἐνωμοτάρχης τῆς Χωροφυλακῆς καὶ μορφωμένος νέος κ. Βέρροιος, ὅστις ἀνεχώρησε διὰ τὴν θέσιν του.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Συνιστῶμεν ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς συμπολίτας μας ν' ἀναγνώσουν μετὰ προσοχῆς τὸν κατωτέρω θαυμάσιον λόγον τοῦ ἐξόχου πολιτικοῦ τῆς Ἀγγλίας κ. Οὐίνστων Τσώρτσιλ. Εἶνε μία σφοδρὰ κατηγορία κατὰ τῆς ἐφημεριδοκρατίας ἡ ὁποία ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπως συμβαίνει περίπου καὶ ἐν Ἑλλάδι, δὲν περιορίζεται εἰς τὸ νὰ κρίνῃ τὴν πολιτικὴν τῶν Κυβερνήσεων, ἀλλ' ἐπιδιώκει νὰ ἐπιβάλῃ μὲ κάθε μέσον τὴν ἰδικήν της ἀνεύθυνον πολιτικήν.

* * *

«Ὅλαι αἱ σύγχρονοι καβερνήσεις ἀντιμετωπίζουν μεγάλας δυσχερείας. Οἱ λαοὶ περιμένουν ἀπὸ τὰς κυβερνήσεις των νὰ λύσουν οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα, οὐδέποτε μέχρι τοῦδε λυθέντα διὰ μέσου τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας. Μόλις οἱ ψηφοφόροι ἀπογοητευθοῦν, λέγουν: «Ἂς ἀλλάξωμεν κυβέρνησιν, διὰ νὰ δοκιμάσωμεν καὶ ἄλλους».

«Οἱ πειραματισμοὶ οὗτοι ἐφαίνοντο καλοὶ πρὸ δέκα ὀκτὼ μηνῶν, τί συμβαίνει ὅμως ὅταν ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ νέοι ἄνδρες ποὺ ἦλθαν εἰς τὴν ἀρχήν, δὲν εἶνε καλλίτεροι τῶν προκατόχων των; Τί πρέπει νὰ γίνῃ; Ὑπάρχει μία ὡρισμένη μερὶς ἀνυπομόνων, οἱ ὁποῖοι ἀποφαίνονται: «Ἂς ξεφορτωθοῦμε διὰ μιᾶς ὅλους τοὺς πολιτικοὺς ἐκείνους, ποὺ ἔχουν κάποιαν πεῖραν, καὶ ἂς ἐγκαινιάσωμεν νέας μεθόδους, καλουμένων νέων ἀνδρῶν, διὰ νὰ τὰς ἐφαρμόσουν».

Ἀλλὰ θὰ διεπράττομεν μέγα σφάλμα, ἐὰν ἀπεφασίζαμεν ν' ἀντικαταστήσωμεν τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα διὰ τοῦ συστήματος τῆς ἀνευθύνου ἐφημεριδογραφίας καὶ τῶν δημοσιογραφικῶν κυβερνήσεων!

Αἱ ἐφημερίδες διαδραματίζουν σημαντικώτατον ρόλον εἰς τὴν σύγχρονον ζωήν, ἀλλ' ὅταν ἐξέλθουν τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας των—δικαιοδοσίας εὐρυτάτης, δεδομένου ὅτι αἱ ἐφημερίδες παραλλήλως πρὸς τὰς εἰδήσεις, τὰς ὁποίας ἐξασφαλίζουν εἰς τοὺς ἀναγνώστας των, παραλλήλως πρὸς τὴν ἄλλην ἐνδιαφέρουσαν ὕλην, τὴν ὁποίαν δημοσιεύουν, χρησιμεύουν καὶ ὡς βῆμα ἐλευθέρων συζητήσεων, αἱ ὁποῖαι συντελοῦν εἰς τὴν διαμόρφωσιν κοινῆς γνώμης—ὅταν αἱ ἐφημερίδες ἀποπειρῶνται νὰ ὑποτάξουν τὸ κράτος καὶ νὰ τοῦ ὑπαγορεύουν τὰς θελήσεις των, ὅταν δημοσιεύουν ἀνεξελέγκτως ἢ ἀσυνειδήτως τὰς εἰδήσεις των, ὅταν ἀποκλείουν πᾶσαν ἄλλην γνώμην, ἐκτὸς τῆς ἰδικῆς των, ὅταν διασύρουν καὶ μειώνουν τὸ γόητρον πολιτικῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐννοοῦν νὰ ὑποταχθοῦν εἰς τὰς θελήσεις των, ὅταν ὑποστηρίζουν οἰκονομικῶς ὑποψηφιότητας καὶ ἐπιφέρουν σύγχυσιν εἰς τὰς ἐκλογάς, ὅταν ὑπαγορεύουν εἰς ἀρχηγοὺς κομμάτων τὴν πολιτικήν των, καὶ διεκδικοῦν καὶ αὐτὸ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγουν τοὺς ὑπουργούς, τοὺς ὑπευθύνους συμβούλους τοῦ βασιλέως—τότε ἀποβαίνουν κατάχρησις ἐπικίνδυνος εἰς τὸ σύνταγμα καὶ μοιραῖοι διὰ τὰς καλὰς κυβερνήσεις.

Καθῆκον ὅλων τῶν τιμίων πολιτῶν εἶνε ν' ἀντιταχθοῦν εἰς τοιαύτας αὐθαιρεσίας».

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η ΕΝ ΦΑΛΗΡΩ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ

Εἰς τὸν ἐν Νέῳ Φαλήρῳ νεόδμητον ναὸν τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης καταλλήλως διακεκοσμημένον, ἑωρτάσθη τὴν 24ην λ.μ. μετ' ἀληθοῦς ὄντως μεγαλοπρεπείας ἡ ἑορτὴ τῆς Προστάτιδος τῆς νήσου μας. Ὅλος ὁ ναὸς εἶχε κατακλυσθῇ ἀπὸ κόσμον, εἰς δὲ τὸ εὐρύτατον προαύλιον αὐτοῦ κατὰ ἑκατοντάδας συνωστίζοντο οἱ πανηγυρισταὶ Κυθήριοι καὶ ξένοι.

Εἰς τὴν ἑορτὴν ἥτις διὰ πρώτην φορὰν ἐλάμβανε χώραν ἐν Νέῳ Φαλήρῳ ἀντὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος τοῦ Πειραιῶς, παρευρέθησαν ἀπὸ ἐνωρὶς ἐκτὸς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος, καὶ ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας βουλευτὴς Πειραιῶς κ. Ν. Ἀβραάμ, οἱ βουλευταὶ κ.κ. Π. Τσιτσίλιας, Ε. Πριμίδης καὶ ὁ γερουσιαστὴς κ. Πρωτοπαπᾶς. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς τὴν ὁποίαν πολυάριθμος χορὸς καλλιφώνων ψαλτῶν εἶχε λάβει μέρος, ἐγένετο δεξίωσις εἰς τὴν παρὰ τὸν ναὸν μεγαλοπρεπῆ ἐξοχικὴν αἴθουσαν τοῦ κ. Σκουνάκη πρὸ τῆς ὁποίας ἡ φιλαρμονικὴ Πειραιῶς ἐπαιάνιζε διάφορα ἐκλεκτὰ τεμάχια.

Ἡ ὡραία καὶ ἡλιόλουστος ἡμέρα, ἡ φαληρικὴ παραλία εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἑορτάζων παιδόκοσμος ἐξεχύθη χαρούμενος συμπαρασυρων καὶ τοὺς μεγάλους, ἡ ποικιλία καὶ ἡ ἀφθονία τῶν ἀναψυκτικῶν, καὶ ἡ ἐν γένει ὡραία δεξίωσις τὴν ὁποίαν ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Πειραιῶς-Ἀθηνῶν ἔκαμε πρὸς τοὺς συρρεύσαντας πανηγυριστὰς Κυθηρίους καὶ φιλοκυθηρίους, ἐνεκαινίασε ὑπὸ τοὺς αἰσιωτέρους οἰωνοὺς τὴν ἐν Νέῳ Φαλήρῳ ἑορτὴν τῆς Θεομήτορος Μυρτιδιωτίσσης.

Η ΝΕΑ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἀνέλαβεν ἤδη τὰ καθήκοντά της ἡ νέα Ἱερὰ Σύνοδος, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ὡς προέδρου, τοῦ Μητροπολίτου μας κ. Δωροθέου καὶ τῶν Μητροπολιτῶν Γυθείου καὶ Οἰτύλου Διονυσίου, Κορινθίας Δαμασκηνοῦ, Ἀργολίδος Ἱεροθέου, καὶ τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Νέας Ἑλλάδος: Κασανδρείας Εἰρηναίου, Κίτρους Παρθενίου, Λαγκαδᾶ Γερμανοῦ καὶ Καστορίας Ἰωακείμ.

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΟΥ

Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ πρὸ μηνὸς μετατεθέντος ἀστυνομικοῦ ὑποδιευθυντοῦ Κυθήρων κ. Σ. Χρυσαφίτη, ἐτοποθετήθη ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Μαθουδάκης ὅστις καὶ μετέβη εἰς τὴν θέσιν του.

Η ΚΑΚΟΒΟΥΛΟΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΔΙΑΚΟΦΤΙΟΥ

Εἰς τὴν νῆσόν μας ἔγεινε ἕνας δρόμος, ὁ δρόμος Διακοφτίου διὰ τὸν ὁποῖον οἱ ἁπανταχοῦ Κυθήριοι συνεισέφερον προθύμως τὸν ὀβολόν των. Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς κατασκευῆς τοῦ δρόμου αὐτοῦ ἐνόμισεν χρέος της ὅπως ἐγκαινιάσῃ τὸν δρόμον αὐτὸν ἐφέτος, ποὺ ἑώρταζε τὸ Ἔθνος τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς ἀνεξαρτησίας του. Διότι τί λογικώτερον καὶ πατριωτικώτερον τοῦ νὰ ἐγκαινιασθῇ ἕνα ἔργον πολιτισμοῦ καὶ προόδου εἰς τὸν τόπον μας μέσα εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Ἔθνους μας. Πρὸς τοῦτο ὁ βουλευτής μας κ. Τσιτσίλιας ἐφρόντισε, μόλις ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀμερικῆς, ὅπως τὰ Κύθηρα συμπεριληφθοῦν εἰς τὸ γενικὸν πρόγραμμα τῶν ἑορτῶν τῆς ἐθνικῆς ἑκατονταετηρίδος, καὶ νὰ καθορισθῇ ἡμέρα ἑορτασμοῦ ἡ 31 Αὐγούστου ἡ ὁποία συνέπιπτε νὰ εἶνε Κυριακὴ διευκολύνουσα μεγάλως τοὺς κατοίκους τῆς νήσου μας συνειθισμένους νὰ μεταβαίνουν τὰς Κυριακὰς εἰς τὰς τοπικὰς πανηγύρεις. Ἐκτὸς δὲ τούτου, διότι ἡ ἐποχὴ αὐτὴ ἦτο καὶ ἡ καταλληλοτέρα διὰ τοὺς ξένους, διότι καὶ καλοκαῖρι ἀκόμη ἦτο, καὶ φροῦτα καὶ ἄλλα τρόφιμα ἄφθονα εἰς τὴν νῆσον θὰ εὑρίσκοντο, καὶ αἱ γεωργικαὶ ἐργασίαι ἦσαν ἠλαττωμέναι, καὶ διότι ἡ ἐποχὴ αὐτὴ ἦτο ἡ μοναδικὴ καὶ εὐνοϊκωτέρα ἐποχὴ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ μία ἐθνικὴ ἑορτὴ μεγάλης σημασίας, καὶ νὰ πανηγυρίσῃ ὁ κόσμος εὐχάριστα, καὶ οἱ ξένοι νὰ μείνουν εὐχαριστημένοι.

Διὰ νὰ συμπέσῃ ὅμως ὁ ἐγκαινιασμὸς τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν τῆς 31 Αὐγούστου, ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ὁδοῦ ἐπέσπευσε τὸ ἔργον, ἐπύκνωσε τὸ ἐργατικὸν προσωπικόν, καὶ ἐκινήθη δραστηρίως ἐν Πειραιεῖ καὶ Ἀθήναις διὰ τὸν εὐπρόσωπον καὶ ἀντάξιον πρὸς τὴν σημασίαν του πανηγυρισμὸν ἐν τῇ νήσῳ μας τῆς ἐθνικῆς μας ἑκατονταετηρίδος. Ἀλλά......

Πόθεν ὅμως ν' ἀρχίσωμεν καὶ πῶς νὰ καταλήξωμεν; Θὰ ἐπιθυμούσαμεν νὰ μὴ εὑρισκώμεθα εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ ἐμφανίσωμεν εἰς τὰ ὄμματα τῶν ξένων ὅλας τὰς ἀθλιότητας μὲ τὰς ὁποίας ἐπεδίωξαν ἐλάχιστοι ἀληθῶς, ἀλλὰ πάντως Κυθήριοι, νὰ ρυπάνουν τὸ κυθηραϊκὸν ὄνομα εἰς μίαν ἡμέραν πανηγυρισμοῦ τοῦ ἔθνους. Ἤμεθα ὅμως ὑποχρεωμένοι δυστυχῶς καὶ χάριν αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐν τῇ νήσῳ κυθηραϊκοῦ λαοῦ, καὶ χάριν τῶν ἐν τῇ ξένῃ βιούντων συμπολιτῶν μας νὰ μὴ ἀφήσωμεν νὰ παρέλθουν ἀστιγμάτιστα τὰ λαβόντα χώραν γεγονότα.

ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΣΥΝΕΒΗ

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καὶ κυρίως ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Αὐγούστου καθ' ἃς ὁ βουλευτής μας κ. Τσιτσίλιας μετέβη εἰς Κύθηρα διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὰς ἐργασίας τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου καὶ νὰ φροντίσῃ διὰ τὸν πανηγυρισμόν, ἤρχισε μία ὕπουλος καὶ συστηματικὴ ἀντίδρασις κατὰ τῶν ἐγκαινίων τῆς ὁδοῦ, καὶ κατὰ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐθνικῆς ἑκατονταετηρίδος, ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος Ποταμοῦ Γεώργιον Κορωναῖον Ψωμᾶν καὶ τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος Χώρας Νικόλαον Βαρυπάτην. Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἠννόουν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ νὰ κατέλθῃ τὸ ἀτμόπλοιον μὲ τοὺς ἐπισήμους εἰς Κύθηρα μὲ πρώτην προσέγγισιν καὶ ἀποβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν εἰς τὸ Διακόφτι. Ἤθελον καὶ καλὰ καὶ σώνει, καὶ παρὰ πᾶν πρόγραμμα, νὰ μεταβῇ τὸ πλοῖον εἴτε εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν εἴτε εἰς Καψάλι ἢ ὅπου δήποτε ἄλλου τῆς νήσου, καὶ νὰ βγάλῃ ἐκεῖ τοὺς ἐπισήμους καὶ τὸν κόσμον ποὺ θὰ ἤρχετο, ὄχι ὅμως εἰς τὸ Διακόφτι! Καὶ οἱ λόγοι; Δὲν ὑπάρχουν πολοὶ ἀλλ' ἕνας μόνον. Ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ὑπήκουον εἰς τὸ αἴσθημα τοῦ μίσους των κατὰ τοῦ Διακοφτίου καὶ εἰς τὴν καθυστερημένην των κοινωνικὴν ἀντίληψιν.

«ΟΥΤΕ ΣΩΜΑΤΙΚΩΣ ΟΥΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΣ!»

Ἦτο τὸ τέλος τοῦ Ἰουλίου ὅταν ὁ κ. Τσιτσίλιας ἐκάλεσε τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Ποταμοῦ παρουσίᾳ τοῦ προέδρου του Κορωναίου καὶ τοὺς εἶπε: Κύριοι, τὴν 31 Αὐγούστου, ὡς γνωρίζετε, καὶ σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑκατονταετηρίδος θὰ τελεσθῇ ἡ ἐθνικὴ ἑορτὴ καὶ ἐν τῇ νήσῳ μας ὁπότε θὰ τελεσθοῦν συγχρόνως καὶ τὰ ἐγκαίνια τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου. Νομίζω σκόπιμον καὶ ὑποχρέωσίν μου νὰ σᾶς συστήσω, ὅπως ἔλθετε εἰς συνεννόησιν μὲ τὸν πρόεδρον τῆς Χώρας, ὥστε ἀπὸ κοινοῦ αἱ δύο πρωτεύουσαι κοινότητες τῆς νήσου, νὰ λάβουν τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ πανηγυρικωτέρου ἑορτασμοῦ. Ἐπειδὴ δὲ τὸ πρόγραμμα καθορίζει ὅτι μετὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς ὁδοῦ θὰ τελεσθῇ εἰς τὴν Χώραν πρῶτα καὶ πρὸ μεσημβρίας ἡ δοξολογία, ἐφ' ὅσον ἡ Χώρα εἶνε πρωτεύουσα τῆς νήσου, καὶ μετὰ μεσημβρίαν θὰ γίνῃ ἡ ἑορτὴ εἰς τὸν Ποταμόν, συνεννοηθῆτε μὲ τὴν Χώραν ἂν δέχεται νὰ γίνῃ ἡ δοξολογία τὸ πρωΐ καὶ ὁ ἑορτασμὸς εἰς τὸν Ποταμὸν ὅπου συμπίπτει καὶ ἡ κυριακάτικη πανήγυρις, καὶ τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν Χώραν ὁπόθεν δύνανται καὶ ν' ἀναχωρήσουν ἂν θέλουν οἱ ἐπίσημοι ξένοι. Εἰς τὰς συστάσεις αὐτὰς ὁ Πρόεδρος Κορωναῖος τί νομίζετε ἀπήντησεν; «Ἐγὼ δὲν ἠμπορῶ νὰ συμμετάσχω οὔτε σωματικῶς οὔτε οἰκονομικῶς»! Καὶ ἀπεσύρθη. Οἱ λοιποὶ κοινοτικοὶ σύμβουλοι μὴ δυνάμενοι νὰ συνεννοηθῶσι ἄφησαν τὰ πράγματα εἰς τὴν τύχην των, ὁ δὲ σύμβουλος κ. Κ. Ζαγλανίκης ἀπογοητευμένος ἔσπευσε νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Νομάρχην τὴν παραίτησίν του.

Ὁ κ. ὅμως Τσιτσίλιας διὰ νὰ μὴ ματαιωθῇ ὁ ἑορτασμός, ἔσπευσε νὰ συστήσῃ εἰς τοὺς προέδρους Φριλιγκιανίκων καὶ Ἀρωνιαδίκων ὅπως ἀναλάβουν αὐτοὶ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἑορτασμοῦ, πολὺ μᾶλλον καθ' ὅσον ἐπ' ὀνόματι τῶν κοινοτήτων των ἐξετελεῖτο ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου, καὶ νὰ ἐργασθοῦν συντόνως διότι ὁ καιρὸς ἦτο ἐλάχιστος. Πράγματι ἡ σύστασις τοῦ κ. Τσιτσίλια ἐγένετο εὐχαρίστως ἀποδεκτή, καὶ εὐθὺς ἡ κοινότης Φριλιγκιανίκων ἀπηύθυνε προσκλήσεις πρὸς ὅλας τὰς κοινότητας νὰ συμμετάσχουν εἰς τὸν ἑορτασμόν, κατόπιν ἀπέστειλεν πρόσκλησιν εἰς τὴν Κεντρικὴν ἐπιτροπὴν καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τοὺς ἐπισήμους νὰ κατέλθουν εἰς Κύθηρα, ἐπίσης δὲ ὅπως καὶ ἡ κοινότης Ἀρωνιαδίκων ἐψήφισε ἀνάλογον χρηματικὸν ποσὸν ἐγκριθὲν ὑπὸ τοῦ Νομάρχου διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ ἑορτασμοῦ, καὶ κατήρτισε πολυμελῆ ἐξ ἐντοπίων ἐπιτροπὴν διὰ τὴν δεξίωσιν τῶν ξένων καὶ τὴν διακόσμησιν τῆς κοινότητος.

ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ταχεῖαν καὶ δραστηρίαν αὐτὴν κίνησιν τῶν δύο κοινοτήτων, θορυβηθεὶς ὁ μὴ δυνάμενος νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν ἑορτὴν «οὔτε σωματικῶς οὔτε οἰκονομικῶς» πρόεδρος τῆς κοινότητος Ποταμοῦ ὅστις ἐν τῷ μεταξὺ διὰ νὰ καταστήσῃ τὴν ἀποχήν του δικαιολογημένην ἐζήτησε καὶ ἄδειαν ἀπὸ τὸν Νομάρχην, ἔσπευσεν ἐπειγόντως εἰς τὴν Χώραν, καὶ ἐκεῖ ἀφοῦ συνεννοήθη μὲ τὸν ἕτερον Πρόεδρον Βαρυπάτην, ἀπέστειλε προσκλήσεις πρὸς τοὺς προέδρους τῶν κοινοτήτων διὰ μίαν κοινὴν συνεδρίασιν ἐν Ποταμῷ ἥτις καὶ ἐγένετο. Οἱ συνελθόντες πρόεδροι ἐξέλεξαν μίαν ἐπιτροπὴν ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην, τοὺς δύο προέδρους Ποταμοῦ καὶ Χώρας, τὸν Γυμνασιάρχην καὶ τοὺς κ.κ. Μιχ. Μεγαλοκονόμον, Μαλοῦχον καὶ Χαρισιάδην, μὲ τὴν παράκλησιν συμμετοχῆς εἰς αὐτὴν καὶ τοῦ βουλευτοῦ μας κ. Τσιτσίλια, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ φροντίσῃ διὰ τὸν ἑορτασμόν.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ συνῆλθε εἰς Ἁγίαν Μόνην κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ Σωτῆρος, ἀπουσιάζοντος τοῦ κ. Χαρισιάδου, διὰ νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ ἑορτασμοῦ, ἀλλὰ πλὴν τῆς ἐκφρασθείσης γνώμης τοῦ Γυμνασιάρχου ὅτι ὀρθότερον ἦτο νὰ ἑορτασθῇ πρῶτα ἡ ἐθνικὴ ἑορτὴ εἰς Ποταμὸν καὶ κατόπιν εἰς Χώραν, δὲν ἐλήφθη καμμία ἀπόφασις. Διότι πρωταρχικὸς ὅρος τεθεὶς ὑπὸ τῶν δύο προέδρων ἦτο ἡ ἡ τροποποίησις τοῦ προγράμματος τῆς Κεντρικῆς ἐπιτροπῆς, ἢ ἡ ἀναβολὴ τῆς ἑορτῆς. Συγκεκριμένως δὲ ἡ ἀποβίβασις τῶν ἐπισήμων νὰ μὴ ἐγίνετο εἰς τὸ Διακόφτι πρῶτον ἀλλὰ εἴτε εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν εἴτε εἰς Καψάλιον!!!

ΜΑΤΑΙΑ ΣΥΣΤΑΣΙΣ

Εἰς μάτην ὁ κ. Μεγαλοκονόμος εἰς ἀρκετὰ ἔντονον ὕφος τοὺς ἔλεγεν: «Κύριοι, τί σᾶς ἐνδιαφέρει ἂν οἱ ἐπίσημοι βγοῦν πρῶτα εἰς τὸ Διακόφτι. Ἐὰν δὲν σᾶς ἀρέσουν τὰ ἐγκαίνια τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου ἀγνοήσατέ τα καὶ ἐνδιαφερθῆτε διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς ποὺ εἶνε καθῆκον σας. Ἄλλως τε δικαίωμα τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἦτο νὰ ὡρίσῃ τὸν τόπον τῆς ἀποβιβάσεως εἰς τὴν νῆσον μας τῶν ἀντιπροσώπων της».

—«Ὄχι, ἐφώναζεν ὁ Βαρυπάτης. Ἐγὼ θέλω νὰ βγοῦν οἱ ἐπίσημοι εἰς τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν»!!!

Ὡς ἦτο ἑπόμενον, ἡ ἐπιτροπὴ ἐκείνη, κατόπιν τῆς ἐπιμονῆς τῶν δύο προέδρων, εἰς οὐδεμίαν προέβη ἀπόφασιν. Μάλιστα ὁ Σεβασμιώτατος καὶ ὁ κ. Μαλοῦχος ἰσχυρίσθησαν ὅτι δὲν εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ λάβουν ἀποφάσεις ἐφ' ὅσον δὲν ἔλαβον οὐδὲν σχετικὸν ἔγγραφον τῆς ἐκλογῆς των ὡς μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅπως ἄλλως τε συνέβη καὶ μὲ τ' ἄλλα μέλη.

Μετὰ τὰ γεγονότα αὐτά, καὶ ἐπειδὴ αἱ ἡμέραι παρήρχοντο, ὁ δὲ λαὸς ἐδυσφόρει, πληροφορούμενος ὅλας αὐτὰς τὰς παρασκηνιακὰς ἐνεργείας, ὁ κ. Τσιτσίλιας, προκειμένου ν' ἀποφύγῃ ὁ τόπος ἕνα ἄνευ προηγουμένου ρεζίλεμα, ἐκάλεσε ὡρισμένους κατοίκους τοῦ Ποταμοῦ εἰς τοὺς ὁποίους ὑπέδειξε τὴν κακὴν ἀπήχησιν τὴν ὁποίαν θὰ εἶχε ἡ ἐξ αἰτίας τῶν δύο προέδρων ματαίωσις τῆς ἑορτῆς, καὶ συνέστησε ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν Ποταμιτῶν διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἑορτασμοῦ. Πράγματι ἡ ἐπιτροπὴ ἀνέλαβεν εὐχαρίστως νὰ ἐργασθῇ καὶ ὁ κόσμος ἔμεινε ἐνθουσιασμένος.

Ἡ συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ ἐφρόντισεν ὥστε νὰ ψηφίσῃ τὸ κοινοτικὸν Συμβούλιον Ποταμοῦ πέντε χιλιάδας δραχμῶν, κατόπιν ἐνήργησε μεταξὺ τῶν κατοίκων ἔρανον, ἀπηύθυνε προσκλήσεις πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν, βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν τοῦ νομοῦ, Δημάρχων καὶ ἄλλων ἐπισήμων, καὶ ἦλθεν εἰς τηλεγραφικὴν συνεννόησιν μὲ τὰ ἐν Πειραιεῖ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς Διακοφτίου διὰ τὴν ἀποστολὴν μουσικῆς, σημαιῶν, λαβάρων, εἰκόνων καὶ ἄλλων ἐφοδίων δεξιώσεως, καὶ ἐν γένει ἔλαβεν ὅλα τὰ μέτρα πλουσίου σημαιοστολισμοῦ καὶ φιλοξενίας τῶν ἐπισήμων.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Χώρα οὐδεμίαν ἔνδειξιν παρεῖχεν ὅτι θὰ συμμετεῖχεν εἰς τὸν ἑορτασμόν. Τοὐναντίον ὁ πρόεδρος αὐτῆς Βαρυπάτης ἐδήλου ὅτι οἱ χωραῖτες θὰ ἑορτάσουν εἰς τὰ 1963 διότι τότε γι' αὐτοὺς θὰ εἶνε σωστὴ ἑκατονταετηρίς, ἢ μετὰ τριετίαν, διότι ἕως τότε θὰ διήρκουν αἱ ἑορταὶ τοῦ Ἔθνους, καὶ διεκήρυττεν δημοσίως εἰς τὸν Ποταμὸν ὅτι **«ἂν οἱ ἐπίσημοι μεταβοῦν εἰς τὴ Χώρα ὄχι μόνον δὲν θὰ τοὺς δεχθοῦν οἱ χωραῖτες, ἀλλὰ θὰ τοὺς κλείσουν καὶ τὰ μαγαζιά των»!!** Εἰς τὰς δηλώσεις αὐτὰς ἡ λαϊκὴ διὰ τὸν ἑορτασμὸν ἐπιτροπὴ Ποταμοῦ ἀπήντησεν ὅτι ὁ Ποταμός, ὅπως καὶ ὁ λαὸς τῆς νήσου, θὰ δεξιωθοῦν μὲ τὰς ἁρμοζούσας τιμὰς τοὺς ἐπισήμους, καὶ ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἑώρταζε τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς ἀντὶ τῆς Χώρας. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα δὲ αὐτὸ ἀπέστειλεν καὶ τηλεγράφημα πρὸς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑκατονταετηρίδος εἰς Ἀθήνας.

ΜΙΑ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ

Ἦτο πλέον ἡ 27 Αὐγούστου ὅταν ὁ πρόεδρος τῆς λαϊκῆς ἐπιτροπῆς Ποταμοῦ ἰατρὸς κ. Π. Κατσούλης ἐκαλεῖτο εἰς τὸ τηλέφωνον ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος Χώρας.

—Μανθάνομεν, κ. Κατσούλη, λέγει ὁ Βαρυπάτης, ὅτι ὁ Ποταμὸς θὰ ἑορτάσῃ. Εἶνε ἀληθές;

—Ἀληθέστατον!

—Μὰ ἐμεῖς μὲ τὸν πρόεδρον Κορωναῖον εἴπαμε ἄλλα!!!

—Δὲν ξέρω τί εἴπατε μὲ τὸν Κορωναῖο. Ἕνα μόνον ξέρω ὅτι μᾶς τὰ κάνατε θάλασσα, καὶ ὅτι θὰ φέρετε ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην.

Ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγην ὥραν καλεῖται εἰς τὸ τηλέφωνον ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Φρατζεσκάκης καὶ κατόπιν ὁ κ. Μεγαλοκονόμος!

—Μανθάνομεν, λέγει ὁ Βαρυπάτης, ὅτι θὰ ἑορτάσετε. Εἶνε ἀλήθεια;

—Μάλιστα, καὶ λυπούμεθα γιὰ ὅλα ὅσα ἐδημιουργήσατε καὶ διὰ τὰ ὁποῖα θὰ κάμωμεν ἔκθεσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

—Ναί! Ἀλλὰ θὰ ἑορτάσωμεν καὶ μεῖς καὶ μάλιστα σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς!!

Ἡ πληροφορία ὅτι θὰ ἑώρταζε τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἡ Χώρα ἐξήγειρε τὴν ἐπιτροπὴν Ποταμοῦ ἡ ὁποία εἶχε κανονίσει διὰ τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς τὸν ἑορτασμόν, καὶ σύμφωνα μὲ αὐτὴν εἶχε κάμει τὰς προσκλήσεις πρὸς τοὺς ἐπισήμους, καὶ ἔσπευσεν ἀμέσως ν' ἀποστείλῃ τηλεγραφήματα εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ καὶ νὰ δηλώσῃ ὅτι κατόπιν τῆς στάσεως αὐτῆς τοῦ προέδρου Χώρας εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δηλώσῃ ὅτι παραιτεῖται ἐὰν δὲν μεταβληθῇ τὸ πρόγραμμα καὶ γίνῃ ὁ ἑορτασμὸς τὴν πρωΐαν εἰς τὸν Ποταμόν. Ἡ ἐπιτροπὴ ὅμως τῆς ἑκατονταετηρίδος ἀπήντησεν ὅτι θὰ ἐφηρμόζετο ἀκέραιον τὸ πρόγραμμα, ἄλλοι δὲ συμπολῖται ἐκ Πειραιῶς, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ καὶ οἱ ἐπίσημοι θὰ κατήρχοντο εἰς Κύθηρα διὰ τὸν ἑορτασμὸν ἔστω καὶ ἂν κανεὶς Τσιργώτης δὲν θὰ προσήρχετο εἰς αὐτόν. Συγχρόνως ὁ πρόεδρος Ποταμοῦ, ὅπως καὶ ὁ τῆς Χώρας ἔλαβεν ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν Ἀθηνῶν τηλεγράφημα αὐστηροῦ περιεχομένου τὸ ὁποῖον τὸν ἐξηνάγκασε ἑκόντα ἄκοντα, νὰ μετάσχῃ τοῦ ἑορτασμοῦ. Κατόπιν τούτου ἡ παραιτηθεῖσα λαϊκὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἑορτασμοῦ Ποταμοῦ ἀνασυνεκροτήθη, καὶ τὴν 30ὴν πλέον Αὐγούστου, τὴν ὑστάτην δηλαδὴ στιγμήν, ὅλος ὁ ἀνυπομονήσας καὶ ἀγανακτήσας διὰ τὴν στάσιν τοῦ προέδρου του Ποταμός, κατέγινε δραστηρίως εἰς τὸν σημαιοστολισμὸν καὶ τὴν ἠλεκροφώτισιν τῆς κωμοπόλεως καὶ τὰς προετοιμασίας διὰ τὴν ἑορτήν. Τὰ ξημερώματα τῆς Κυριακῆς 31 Αὐγούστου ὁ Ποταμὸς ἦτο ἀγνώριστος ἀπὸ τὴν πανηγυρικὴν ὄψιν ποὺ εἶχε προσλάβει, καὶ ἀνέμενε νὰ δεξιωθῇ μετὰ χαρᾶς τοὺς ἐπισήμους ξένους του.

Ο ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΑ

Ὅλη αὐτὴ ἡ δημιουργηθεῖσα ἐν τῇ νήσῳ, ἐξ αἰτίας τῶν δύο προέδρων, κατάστασις εἶχε θλιβερὸν ἀντίκτυπον εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ. Διότι ὅλα ἐγένοντο ἐκεῖ γνωστά, πολλοὶ δὲ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταί, ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς, δημοσιογράφοι καὶ πλεῖστοι ὅσοι Κυθήριοι καὶ ξένοι ἕτοιμοι νὰ κατέλθουν εἰς Κύθηρα, ἀνέβαλλον τὴν κάθοδόν των.

Τὸ εὐτύχημα ἦτο ὅτι ὁ λαὸς τῆς νήσου διὰ τῆς θερμοτάτης αὐτοῦ συμμετοχῆς εἰς τὴν ἑορτήν, καὶ τῆς δεξιώσεως τὴν ὁποίαν ἔκαμεν εἰς τοὺς ἐπισίμους, ἐκάλυψεν ὁπωσδήποτε τὴν ἀχαρακτήριστον καὶ ἀφιλότιμον συμπεριφορὰν τῶν δύο προέδρων οἱ ὁποῖοι ἐνόμισαν ὅτι εὗρον τὴν εὐκαιρίαν, ἐκμεταλλευόμενοι τὸ ἀξίωμά των, νὰ παρεμποδίσουν τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου εἰς τὸν ἐγκαινιασμὸν τοῦ ἔργου της, καὶ νὰ χορέσουν τὰ συμφεροντολογικὰ ἢ προσωπικά των μίση. Ἡμεῖς τοὺς παραδίδομεν εἰς τὴν κρίσιν τῆς κυθηραϊκῆς ὁλότητος ἄνευ περισσοτέρων σχολίων, θλιβόμενοι μόνον, διότι ἡ στάσις των ἔγεινεν ἀφορμὴ νὰ μὴ κατέλθουν πολλοὶ ξένοι εἰς τὴν νῆσον μας οἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ γνωρίσουν καὶ ἐκ τοῦ πλησίον, καὶ νὰ ἐκτιμήσουν τὰς ἀρετὰς τοῦ κυθηραϊκοῦ λαοῦ, καὶ νὰ γίνουν θερμοὶ κήρυκες καὶ ὑποστηρικταί του.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

τῶν πραγματοποιηθέντων ἐσόδων καὶ ἐξόδων ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἐπαρχίας Κυθήρων τοῦ Νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας κατὰ τὴν χρῆσιν 1929—30

Ὀνομασία	ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΕΣΟΔΑ: Χρηματικὸν ὑπόλοιπον χρήσεως 1928—1929 (Δραχ. Λεπ.)	ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΕΣΟΔΑ: Ἔσοδα εἰσπραχθέντα κατὰ τὴν χρῆσιν 1929-1930 (Δραχ. Λεπ.)	ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΕΣΟΔΑ: ΣΥΝΟΛΟΝ (Δραχ. Λεπ.)	Ἔξοδα πληρωθέντα κατὰ τὴν χρῆσιν 1929-1930 (Δραχ. Λεπ.)	Χρηματικὸν ὑπόλοιπον τῆς χρήσεως 1929—1930 (Δραχ. Λεπ.)
Κυθήρων	2.333.85	22.226.60	24.560.45	20.186.70	4.373.75
Ποταμοῦ	63.546.95	27.931.50	91 478.45	9.928.40	81.550.05
Μυρτιδίων	8.629·05	4.022.10	12.651.15	6.496.90	6.154.25
Καρβουνάδων	6.722,70	8.897.10	15.619.80	9.745.90	5.873.90
Μυτάτων	7.967.15	7.648.55	15.615.70	2.496.30	13.119.40
Ἀντικυθήρων	4.749.80	3.275.55	8.025.35	2.836.60	5.188.75
Βιαραδίκων	1 532.35	4.281.95	5.814.30	3.357.90	2.456.40
Καραβᾶ	4.331.85	6.815.—	11.146.85	5.078.50	6.068.35
Γερακαρίου	360.60	2.136.05	2.496.65	1.473.80	1.022.85
Κοντολιανίκων	9.545.60	5.310.80	14.856.30	3.914.—	10.942.30
Ἀρωνιαδίκων	5.193.15	5.499.80	10.692.95	5.442.30	5.250.65
Φριλιγκιανίκων	16.698.50	14.265.40	30.963.90	6.300.70	24.663 20
Μυλοποτάμου	4.184.40	6.311.90	10.496.30	6.341.30	4.155.—
Λογοθετιανίκων	18.504.55	9.507.25	28.011.80	7.080.45	20.931.35
Φρατσίων	5.177.75	4.055.20	9.232.95	4.809.75	4.423.20
Λιβαδίου	6.439.30	9.173.05	15.612.35	9.627.15	5.985.20
	165.917.55	141.357.70	307.275.25	105.116.65	202.158.60

Ἐν Κυθήροις τῇ 14ῃ Αὐγούστου 1930

Ο ΤΑΜΙΑΣ ΚΥΘΗΡΩΝ